ZAKON O RAČUNIMA ZA PLAĆANJE

(„Službene novine Federacije BiH", br. 59/26)[1]

DIO PRVI - OPĆE ODREDBE

Član 1.
(Predmet zakona)

Ovim zakonom uređuju se računi za plaćanje i usluge povezane sa računima za plaćanje, vrste računa, osnovni račun, prebacivanje računa fizičkih lica, registri računa i registri sefova, prinudna naplata i transparentnost i uporedivost naknada povezanih sa računima za plaćanje na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija).

Član 2.
(Usklađenost sa propisima Evropske unije)

Ovim se Zakonom vrši djelimično usklađivanje sa sljedećim sekundarnim izvorima prava EU:

- Direktiva 2014/92/EU Evropskog parlamenta i Vijeća od 23. jula 2014. godine o uporedivosti naknada povezanih s računima za plaćanje, prebacivanju računa za plaćanje i pristupu računima za plaćanje s osnovnim uslugama;
- Direktiva 2018/843/EU Evropskog parlamenta i Vijeća od 30. maja 2018. godine o izmjeni Direktive (EU) 2015/849 o sprječavanju korištenja finansijskog sistema u svrhu pranja novca ili finansiranja terorizma i o izmjeni direktiva 2009/138/ES i 2013/36/EU;
- Uredba 2016/679/EU Evropskog parlamenta i Vijeća od 27. aprila 2016. godine o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom ličnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju van snage Direktive 95/46/EZ;
- Uredba 2015/751/EU Evropskog parlamenta i Vijeća od 29. aprila 2015. godine o međubankarskim naknadama za platne transakcije na osnovu kartica.

Član 3.
(Pojmovi)

(1) Pojedini izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja:

a) imaoci računa za plaćanje (u daljem tekstu: imaoci) su: pravna lica i dijelovi pravnih lica, odnosno privredna društva, javna preduzeća, banke i druge finansijske organizacije, platne institucije, udruženja, javne institucije, organi uprave, organi jedinica lokalne samouprave, te ostali oblici organizovanja čije je osnivanje registrovano kod nadležnog organa ili osnovano zakonom, fizička lica koja samostalno obavljaju registrovanu poslovnu djelatnost (u daljem tekstu: poslovni subjekti), kao i fizička lica koja u skladu sa propisima vrše plaćanja preko računa te strana pravna i fizička lica;

b) banka je pravno lice čije je osnivanje, poslovanje, upravljanje, nadzor i prestanak rada uređeno propisima o poslovanju banaka;

c) pružalac platnih usluga je pravno lice čije je osnivanje, poslovanje, upravljanje, nadzor i prestanak rada uređeno propisima o platnim uslugama i koja ima dozvolu Agencije za bankarstvo Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Agencija);

[1] Legalist.ba objavljuje ovaj tekst propisa u dobroj vjeri, smatrajući ga u trenutku objavljivanja ispravnom verzijom propisa. Ali, autori i Legalist.ba ne jamče da je objavljeni tekst propisa pravno valjan, trenutno važeći ili pravodobno dopunjen i mijenjan, stoga Legalist.ba ne odgovara za štetne posljedice koje mogu nastupiti usljed preuzimanja i korištenja ovog teksta.

d) račun za plaćanje je račun kojeg otvara pružalac platnih usluga u ime imaoca i koji se koristi za izvršavanje platnih transakcija;
e) trajni nosač podataka je sredstvo koje imaocu omogućava čuvanje podataka upućenih lično njemu, na način da mu ti podaci ostanu dostupni za buduću upotrebu tokom perioda primjerenog svrsi podataka i koji omogućava reproduciranje sačuvanih podataka u nepromijenjenom obliku;
f) poštanski račun za plaćanje je račun za plaćanje koji vodi javni poštanski operater, isključivo radi pružanja osnovnih platnih usluga u skladu s ovim zakonom, a koji ne predstavlja depozitni račun, ne nosi kamatu i ne omogućava kreditiranje;
g) pasivna kamatna stopa jeste svaka stopa po kojoj se plaćaju kamate imaocu u pogledu novčanih sredstava koja se nalaze na računu za plaćanje.

(2) Pojedini pojmovi koji su definirani u propisu o platnim uslugama, imaju isto značenje i u ovom zakonu, ako nije drugačije određeno ovim zakonom.
(3) Izrazi koji se koriste u ovom zakonu, a imaju rodno značenje, odnose se jednako na muški i ženski rod.

Član 4.
(Primjena drugih propisa)

Pri obavljanju poslova povezanih sa računom za plaćanje primjenjuju se propisi koji uređuju platne usluge, zaštitu prava i interesa korisnika finansijskih usluga, kao i odredbe propisa kojima se uređuju obligacioni odnosi i izvršni postupci.

Član 5.
(Bankarske usluge)

Banka je, pored obavljanja platnih usluga u skladu sa propisom o platnim uslugama, ovlaštena za sljedeće usluge povezane sa računom za plaćanje:
a) otvaranje, vođenje i zatvaranje računa učesnika,
b) vođenje evidencija računa imalaca,
c) vođenje evidencije o redoslijedu plaćanja te drugih propisanih evidencija, dostavljanje podataka i izvještaja u skladu sa ovim zakonom i drugim propisima i
d) izvršavanje naloga prinudne naplate u skladu sa propisima.

DIO DRUGI - RAČUNI ZA PLAĆANJE, REGISTRI I PRINUDNA NAPLATA

POGLAVLJE I. RAČUNI IMALACA

Odjeljak A. Računi za plaćanje

Član 6.
(Račun za plaćanje)

(1) Račun za plaćanje može biti tekući račun ili drugi platni račun, otvoren na osnovu ugovornog odnosa ili na osnovu propisa koji nameće obavezu otvaranja računa za plaćanje bez zahtjeva imaoca.
(2) Mikrokreditna društva, platne institucije i društva za izdavanje elektronskog novca mogu voditi samo račune za plaćanje koji se koriste isključivo za izvršavanje platnih transakcija u skladu sa propisom o platnim uslugama, a Javni poštanski operateri mogu, uz prethodnu saglasnost i pod nadzorom nadležnog regulatora, voditi poštanske račune za plaćanje u skladu s ovim zakonom i posebnim propisima.
(3) Pružalac platnih usluga dužan je, prije zaključenja ugovora, imaocu dostaviti ili staviti na raspolaganje, u pisanoj formi ili elektronskom obliku informacije o svim važnim uslovima korištenja usluga povezanih sa računom za plaćanje.
(4) Računi za plaćanje koji ulaze u sistem Jedinstvenog računa trezora, u skladu sa propisima iz oblasti budžeta i trezora, smatraju se tekućim računima.

(5) Prilikom otvaranja računa za plaćanje fizičkom licu koji ima zakonit boravak u Federaciji, uključujući i pristup osnovnom računu iz člana 9. ovog zakona, zabranjena je svaka diskriminacija, neposredna ili posredna, a naročito po osnovu rase, spola, genetskih osobina, nacionalne pripadnosti, socijalnog porijekla, rođenja, vjeroispovijesti, političkog ili drugog uvjerenja, imovinskog stanja, mjesta boravka, kulture, jezika, starosti, seksualnog opredjeljenja i psihičkog ili fizičkog invaliditeta.
(6) Pružaoci platnih usluga dužni su voditi evidenciju svih računa za plaćanje.
(7) Strana fizička i pravna lica otvaraju nerezidentne račune i vrše poslovanje preko tih računa u skladu s odredbama ovog zakona i drugim propisima.
(8) Zabranjeno je pružaocu platnih usluga da imaocu otvori skrivene račune za plaćanje ili pruži druge usluge koje omogućavaju, posredno ili neposredno, prikrivanje identiteta imaoca.
(9) Federalni ministar finansija (u daljem tekstu: Ministar) podzakonskim aktom propisuje uslove i način otvaranja, vođenja i zatvaranja računa za plaćanje koji nisu tekući računi.

Član 7.
(Tekući račun)

(1) Tekući račun je platni račun kojeg otvara i vodi banka u ime imaoca, za namjenu izvršavanja platnih transakcija i za druge namjene vezane za usluge koje banka pruža imaocu.
(2) Banka otvara i zatvara tekuće račune imaocima pod uslovima utvrđenim drugim pozitivnim propisima odnosno na osnovu ugovornog odnosa.
(3) Banka je dužna, prije zaključenja ugovora o tekućem računu, imaocu dostaviti ili staviti na raspolaganje, u pisanoj formi ili elektronskom obliku informacije o svim važnim uslovima korištenja usluga povezanih sa tekućim računom.
(4) Banka može mijenjati odredbe ugovora zaključenog na osnovu odredbi iz stava (2) ovog člana, a u skladu sa izmjenama propisa koji uređuju poslovanje banaka, zaštitu korisnika finansijskih usluga, obligacione odnose i platne usluge.
(5) Imaoci mogu imati više tekućih računa kod više banaka, prema svom izboru, a u skladu sa odredbama ovog zakona. Kod jedne banke imalac može imati otvoren samo jedan tekući račun.
(6) Sredstva koja se vode na tekućem računu smatraju se depozitom po viđenju.
(7) Banka je jedina ovlaštena za otvaranje i vođenje tekućih računa. Ostali pružaoci platnih usluga ne smiju otvarati i voditi tekuće račune.
(8) Banci je zabranjeno da imaocu otvori skrivene tekuće račune i izda štedne knjižice ili pruži druge usluge koje omogućavaju, posredno ili neposredno, prikrivanje identiteta imaoca.
(9) Ministar podzakonskim aktom propisuje uslove i način otvaranja, vođenja i zatvaranja tekućih računa, kao i njihovu jedinstvenu strukturu, a može propisati i uslove i način otvaranja, vođenja i zatvaranja tekućih računa za izvršavanje međunarodnih platnih transakcija, kao i jedinstvenu strukturu tih računa.

Odjeljak B. Računi fizičkih lica

Član 8.
(Otvaranje i evidencija)

(1) Fizička lica kod banaka mogu otvoriti tekuće račune, račune za polaganje novčanih depozita i uloga na štednju, devizne račune i druge račune u skladu sa zaključenim ugovorom, propisima koji uređuju obligacione odnose i s ovim zakonom.
(2) Fizička lica koriste usluge povezane sa računom za plaćanje u svrhe koje nisu namijenjene njihovoj poslovnoj ili drugoj komercijalnoj djelatnosti.
(3) Banka je dužna voditi evidenciju računa iz stava (1) ovog člana, koji su otvoreni u toj banci, a ta evidencija se objedinjava u Registru računa fizičkih lica (u daljem tekstu: Registar).

(4) Fizičko lice je dužno obavijestiti banku o svakoj promjeni podataka koji se vode u evidenciji računa banke, u roku od osam dana od dana promjene izvršene u odgovarajućim evidencijama.

Član 9.
(Osnovni račun)

(1) Račun sa osnovnim uslugama (u daljem tekstu: osnovni račun) je tekući račun koji se koristi za izvršavanje platnih transakcija u konvertibilnim markama i obuhvata:
a) usluge otvaranja, vođenja i zatvaranja tog računa;
b) usluge koje omogućavaju uplatu gotovog novca na račun za plaćanje i primanje uplata od trećih lica;
c) usluge koje omogućavaju isplatu gotovog novca s računa na šalterima ili na bankomatima i drugim sličnim uređajima;
d) usluge prijenosa novčanih sredstava s računa i to:
   1) direktnim zaduženjem,
   2) korištenjem platne kartice, uključujući plaćanja putem interneta, u slučaju kada je takva plaćanja moguće izvršiti platnom karticom koju banka izdaje fizičkom licu,
   3) odobrenja, uključujući trajni nalog, na terminalima i na šalterima i putem sistema internet bankarstva.

(2) Banka je dužna fizičkom licu koje ima zakonit boravak u Federaciji, a nema otvoren drugi tekući račun - na njegov zahtjev omogućiti otvaranje i korištenje osnovnog računa.

(3) Zakonit boravak u Federaciji u vezi sa stavom (2) ovog člana označava boravak fizičkog lica u Federaciji u skladu s propisima kojima se uređuju prebivalište i boravište građana, odnosno boravak stranaca u skladu sa propisom o strancima, uključujući i stranca koji boravi u Federaciji u skladu sa propisima kojima se uređuju azil i izbjeglice ili na osnovu međunarodnog ugovora.

(4) Banka ne smije fizičkom licu iz stava (2) ovog člana nuditi usluge iz stava (1) ovog člana u okviru osnovnog računa u obimu koji je manji od onog u kojem ih inače nudi u okviru računa za plaćanje koji nije osnovni račun. Sve banke koje vode platne račune moraju da fizičkom licu ponude osnovni račun čije otvaranje i korištenje ne smiju da ograniče ili uslove ugovaranjem dozvoljenog prekoračenja ili kreditne kartice, odnosno ugovaranjem druge dodatne usluge, o čemu su dužne objavljivati informacije o dostupnosti osnovnog platnog računa, naknadama, uslovima i načinu ostvarivanja prava na osnovni račun i pravo prigovora.

(5) Banka je dužna na zahtjev fizičkog lica iz stava (2) ovog člana otvoriti osnovni račun, ili taj zahtjev odbiti, bez odlaganja, a najkasnije u roku od deset radnih dana od dana prijema urednog zahtjeva.

(6) U vezi sa stavom (5) ovog člana, banka je dužna prethodno provjeriti da li fizičko lice ima otvoren tekući račun kod druge banke ili, ako ne izvrši ovu provjeru, pribaviti izjavu u pisanoj formi o tome da li kod druge banke ima otvoren račun koji mu omogućava korištenje usluga iz stava (1) ovog člana.

(7) Banka će odbiti zahtjev za otvaranje osnovnog računa ako fizičko lice kod druge banke već ima otvoren tekući račun koji mu omogućava korištenje usluga iz stava (1) ovog člana, osim u slučaju da je dao izjavu u pisanoj formi i dostavio obavještenje druge banke da će isti račun biti ugašen nakon otvaranja osnovnog računa te ako fizičko lice odbije dati pismeni pristanak za provjeru i korištenje neophodnih podataka.

(8) Banka je dužna odbiti zahtjev fizičkog lica za otvaranje osnovnog računa samo ako bi, zbog nemogućnosti da izvršava obaveze identifikacije i praćenja klijenata, a time i uspostavljanja poslovnog odnosa s njim, utvrđenim propisima kojima se uređuje sprječavanje pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, otvaranje takvog platnog računa imalo za posljedicu kršenje, odnosno povredu tih propisa, i dužna je da postupa u skladu sa tim propisima, kao i u slučaju da uspostavljanje poslovnog odnosa sa klijentom može da dovede do značajnog povećanja reputacijskog rizika po banku.

(9) U slučaju odbijanja iz stava (8) ovog člana banka je dužna obavijestiti nadležnu policijsku upravu i provesti druge postupke u skladu s propisima kojima je uređeno sprječavanje pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti.
(10) Ako banka odbije zahtjev fizičkog lica za otvaranje osnovnog računa zbog razloga navedenih u st. (7) ili (8) ovog člana, dužna je bez odgađanja i bez naknade, pisanim putem, obavijestiti fizičko lice o toj odluci i razlogu odbijanja, o čemu je dužna da čuva dokumentaciju najmanje pet godina, osim ako bi otkrivanje razloga bilo suprotno ciljevima nacionalne sigurnosti, javnom interesu ili propisima kojima je uređeno sprječavanje pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti.
(11) Banka je dužna, u slučaju odbijanja zahtjeva za otvaranje osnovnog računa fizičkom licu, u obavijesti iz stava (10) ovog člana posebno naznačiti uputu o pravu na prigovor i mogućnost vansudskog rješavanja spora u vezi sa otvaranjem osnovnog računa, a u skladu sa propisom kojim se uređuje zaštita korisnika finansijskih usluga.
(12) Banke su dužne da međusobno sarađuju u postupku provjere iz stava (6) ovog člana. Podaci koje banke prikupljaju i razmjenjuju u postupku te provjere mogu se pribavljati ako je lice na koje se ovi podaci odnose prethodno dalo pismeni pristanak za korištenje istih u navedenu svrhu, a u skladu s propisima o zaštiti ličnih podataka.

Član 9a.
(Poštanski račun za plaćanje i ograničenja i zaštita sredstava)

(1) Poštanski račun za plaćanje može se koristiti isključivo za osnovne platne usluge:
a) primitak penzija i socijalnih davanja,
b) plaćanje računa i javnih davanja,
c) podizanje i polaganje gotovine,
d) izvršavanje osnovnih bezgotovinskih platnih transakcija i javnih obaveza.

Odredbe iz člana 9. st. (1) do (12) ne primjenjuju se na poštanski račun za plaćanje.

(2) Sredstva na poštanskom računu za plaćanje ne predstavljaju depozit.
a) Na sredstva s poštanskog računa ne obračunava se kamata niti se ista mogu koristiti za kreditiranje.
b) Sredstva korisnika moraju biti u potpunosti odvojena od imovine javnog poštanskog operatera.
c) Nadležni regulator propisuje dodatne mjere radi zaštite korisnika i očuvanja finansijske stabilnosti.

Član 10.
(Naknada za osnovni račun)

(1) Banke pružaju usluge vezane za osnovni račun uz razumnu naknadu uzimajući u obzir njene stvarne troškove.
(2) Izuzetno od stava (1) ovog člana, naknada za usluge osnovnog računa za fizička lica koji su socijalno osjetljive kategorije korisnika finansijskih usluga ne može biti veća od 0,15% prosječne mjesečne neto plaće isplaćene u Federaciji, prema podacima Federalnog zavoda za statistiku, za prethodnu kalendarsku godinu.
(3) Naknada po osnovu usluge osnovnog računa obuhvata:
a) sve usluge osnovnog platnog računa iz člana 9. stav (1) ovog zakona koje nisu usluge izvršavanja platnih transakcija, to jest usluge prijenosa novčanih sredstava,
b) usluge izvršavanja platnih transakcija, to jest prijenosa novčanih sredstava upotrebom debitne platne kartice koja je vezana za osnovni račun,
c) sedam usluga izvršavanja platnih transakcija, to jest prijenosa novčanih sredstava mjesečno u pojedinačnom iznosu do 100 KM, koje banka inače naplaćuje fizičkim licima u skladu sa svojom poslovnom politikom i tarifom, a što ne uključuje plaćanja banci po osnovu korištenja njenih drugih usluga.

(4) Za izvršenje platnih transakcija koje nisu obuhvaćene stavom (3) ovog člana banke naplaćuju naknade u skladu sa ugovorom i odgovarajućom tarifom banke, a koje ne mogu biti veće od onih koje one uobičajeno naplaćuju za izvršavanje takvih platnih transakcija.

(5) Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Vlada) će na prijedlog Ministra podzakonskim aktom utvrditi listu korisnika finansijskih usluga koji pripadaju socijalno osjetljivim kategorijama iz stava (2) ovog člana.

Član 11.
(Raskid ugovora o osnovnom računu)

(1) Banka može jednostrano raskinuti ugovor o osnovnom računu ako je ispunjen najmanje jedan od sljedećih uslova:
a) osnovni račun je namjerno korišten u nezakonite svrhe,
b) na osnovnom računu nije izvršena nijedna platna transakcija duže od 24 uzastopna mjeseca,
c) korisnik je pravo na osnovni račun ostvario na osnovu neistinitih informacija,
d) korisnik je naknadno otvorio drugi račun pomoću kojeg može vršiti plaćanje i koji mu omogućava da koristi usluge banke u skladu sa ovim zakonom,
e) korisnik više nema zakonito boravište u Federaciji,
f) pod uslovima za raskid ugovora utvrđenim drugim zakonom.

(2) Ako banka namjerava raskinuti ugovor o osnovnom računu zbog ispunjenosti jednog ili više uslova iz stava (1) tač. b), d) i e) ovog člana, dužna je fizičkom licu bez naknade, u pismenoj formi, na papiru ili na drugom trajnom nosaču podataka, dostaviti obavijest o razlozima za taj raskid i pozvati ga da taj razlog otkloni u roku od najmanje dva mjeseca, osim ako bi navođenje razloga bilo suprotno ciljevima nacionalne sigurnosti ili javnom interesu.

(3) Ako korisnik ne otkloni razlog raskida i to ne dokaže u roku iz stava (2) ovog člana, ugovor o osnovnom računu raskida se istekom tog roka.

(4) Ako banka raskine ugovor o osnovnom računu zbog ispunjenosti jednog ili oba uslova iz stava (1) tač. a), c) i f) ovog člana, raskid tog ugovora proizvodi pravni učinak odmah u trenutku dostave fizičkom licu obavijesti o raskidu. Obavijest o raskidu ugovora dostavlja se shodno stavu (2) ovog člana, bez naknade.

(5) Banka je dužna u obavijesti o raskidu ugovora o osnovnom računu posebno naznačiti uputu o pravu korisnika na prigovor i mogućnost vansudskog rješavanja spora u skladu sa odredbama propisa o platnim uslugama i zaštiti korisnika finansijskih usluga.

(6) Na pitanja raskida ugovora o osnovnom računu koja nisu uređena ovim zakonom primjenjuju se odredbe propisa o obligacionim odnosima.

(7) Odredbe stava (1) tač. a) i c) i stava (6) ovog člana shodno se primjenjuju i na jednostrani raskid ostalih ugovora o računu za plaćanje koji su zaključeni sa fizičkim licem.

Odjeljak C. Prebacivanje računa za plaćanje

Član 12.
(Pružanje usluge prebacivanja računa za plaćanje)

Pružalac platnih usluga dužan je pružati uslugu prebacivanja računa za plaćanje u istoj valuti svakom fizičkom licu koji otvori ili ima račun za plaćanje kod pružaoca platnih usluga koji se nalazi na teritoriji Federacije.

Član 13.
(Usluga prebacivanja računa za plaćanje)

(1) Radi prebacivanja računa za plaćanje, fizičko lice podnosi zahtjev pružaocu platne usluge (u daljem tekstu: pružalac platne usluge - primalac).

(2) Prilikom prebacivanja računa za plaćanje, pružalac platnih usluga kod kojeg fizičko lice otvori ili ima račun za plaćanje koji želi da prebaci (u daljem tekstu: pružalac platnih usluga - prenosilac) dužan je da pružaocu platnih usluga - primaocu:
a) prenese informacije o svim ili pojedinim trajnim nalozima za kreditne transfere, ponavljajućim direktnim zaduženjima i ponavljajućim dolaznim kreditnim transferima koji se izvršavaju na računu za plaćanje, i/ili

b) prenese raspoloživa novčana sredstva sa računa za plaćanje koji fizičko lice ima kod pružaoca platnih usluga - prenosioca na račun za plaćanje koji fizičko lice otvori ili ima kod pružaoca platnih usluga - primaoca, uz zatvaranje ili bez zatvaranja računa za plaćanje kod pružaoca platnih usluga - prenosioca.

(3) Prilikom prebacivanja računa za plaćanje ne prenosi se broj računa za plaćanje koji je fizičko lice imalo kod pružaoca platnih usluga - prenosioca na račun za plaćanje koji fizičko lice otvori ili ima kod pružaoca platnih usluga - primaoca.

(4) Odredbe ovog zakona kojima se uređuje promjena računa primenjuju se shodno i na promjenu računa za plaćanje fizičkog lica kod istog pružaoca platnih usluga, tj. na promjenu računa za plaćanje kada je isti pružalac platnih usluga istovremeno i prethodni i novi pružalac platnih usluga.

Član 14.
(Ovlaštenje)

(1) Pružalac platnih usluga - primalac dužan je započeti sa poduzimanjem radnji koje se odnose na prebacivanje računa za plaćanje po prijemu ovlaštenja fizičkog lica za prebacivanje računa za plaćanje (u daljem tekstu: ovlaštenje).

(2) Ovlaštenje se sastavlja u pisanoj formi, na jednom od službenih jezika u Bosni i Hercegovini, pri čemu je pružalac platnih usluga - primalac dužan, odmah nakon prijema tog ovlaštenja, fizičkom licu dostaviti njegov primjerak ili kopiju.

(3) Ovlaštenjem fizičko lice daje saglasnost pružaocu platnih usluga - prenosiocu i pružaocu platnih usluga - primaocu za poduzimanje svih ili pojedinih radnji kod prebacivanja računa za plaćanje koje su ti pružaoci platnih usluga dužni provoditi u skladu sa ovim zakonom.

(4) Ovlaštenjem se određuju:

a) trajni nalog, saglasnost za direktna zaduženja, dolazeći kreditni transferi i druge platne usluge čije se izvršenje prenosi na račun za plaćanje kod pružaoca platnih usluga - primaoca,
b) dan početka izvršavanja trajnih naloga i direktnih zaduženja sa računa za plaćanje kod pružaoca platnih usluga - primaoca, pri čemu ovaj rok ne može biti kraći od šest radnih dana od dana kada je pružalac platnih usluga - primalac primio dokumentaciju od pružaoca platnih usluga - prenosioca i
c) dan zatvaranja platnog računa, ako želi zatvaranje tog računa kod prethodnog pružaoca platnih usluga.

Član 15.
(Obaveze pružaoca platnih usluga - primaoca)

Pružalac platnih usluga - primalac dužan je, u roku od dva radna dana od dana prijema ovlaštenja, podnijeti zahtjev pružaocu platnih usluga - prenosiocu da, u skladu sa tim ovlaštenjem izvrši sljedeće radnje:

a) dostavi pružaocu platnih usluga - primaocu i fizičkom licu, ako je ono to izričito zatražilo, popis postojećih trajnih naloga za kreditne transfere i dostupne informacije o ovlaštenju za direktna zaduženja, koji se prebacuju u roku od pet radnih dana od dana prijema ovog zahtjeva;
b) dostavi pružaocu platnih usluga - primaocu i fizičkom licu, ako je ono to izričito zatražilo, dostupne informacije o ponavljajućim dolaznim kreditnim transferima i direktnim zaduženjima kojima upravlja povjerilac koja su izvršena na računu za plaćanje u prethodnih 13 mjeseci u roku od pet radnih dana od dana prijema ovog zahtjeva;
c) ako pružalac platnih usluga - prenosilac nema uspostavljen sistem za automatsko preusmjeravanje dolaznih kreditnih transfera i direktnih zaduženja na račun za plaćanje koji je fizičko lice otvorilo ili ima kod pružaoca platnih usluga - primaoca, prestaje primati direktna zaduženja i dolazne kreditne transfere od dana navedenog u ovlaštenju;
d) obustavi izvršavanje trajnih naloga od dana navedenog u ovlaštenju;

e) prenese raspoloživa novčana sredstva sa računa za plaćanje koji je fizičko lice otvorilo ili koji ima kod pružaoca platnih usluga - primaoca, na dan koji je fizičko lice odredilo i
f) zatraži zatvaranje računa za plaćanje kod pružaoca platnih usluga - prenosioca na dan koji je fizičko lice odredilo.

Član 16.
(Obaveze pružaoca platnih usluga - prenosioca)

(1) Nakon prijema zahtjeva iz člana 15. ovog zakona od pružaoca platnih usluga - primaoca, pružalac platnih usluga - prenosilac dužan je, u skladu sa ovlaštenjem izvršiti sljedeće radnje:
a) ako pružalac platnih usluga - prenosilac nema uspostavljen sistem za automatsko preusmjeravanje dolaznih kreditnih transfera i direktnih zaduženja na račun za plaćanje koji je fizičko lice otvorilo ili ima kod pružaoca platnih usluga - primaoca, prestaje prihvatati dolazne kreditne transfere i direktna zaduženja na računu za plaćanje od dana navedenog u ovlaštenju, o čemu obavještava platioce i primaoce plaćanja koji učestvuju u tim transakcijama;
b) obustaviti trajne naloge od dana navedenog u ovlaštenju;
c) prenijeti raspoloživa novčana sredstva sa računa za plaćanje na račun za plaćanje koji je fizičko lice otvorilo ili koji posjeduje kod pružaoca platnih usluga - primaoca na dan određen u ovlaštenju i
d) ne dovodeći u pitanje odredbe ovog zakona i propisa o platnim uslugama koje se odnose na otkazni rok fizičkog lica, zatvoriti račun za plaćanje na dan određen u ovlaštenju ako fizičko lice nema neizmirenih obaveza na tom računu za plaćanje i pod uslovom da su izvršene radnje iz tač. a), b) i d) ovog stava i odmah obavijestiti fizičko lice ukoliko neizmirene obaveze sprječavaju zatvaranje njegovog računa za plaćanje.

(2) Pružalac platnih usluga - prenosilac ne može blokirati platni instrument prije dana utvrđenog u ovlaštenju fizičkog lica, kako pružanje tih platnih usluga fizičkom licu ne bi bilo prekinuto tokom prebacivanja računa za plaćanje.

(3) Odredbe stava (2) ovog člana ne utiču na primjenu odredbi propisa o platnim uslugama koje se odnose na ograničenje korištenja platnog instrumenta.

Član 17.
(Obaveze pružaoca platnih usluga - primaoca nakon prijema zatraženih informacija)

(1) U roku od pet radnih dana, od dana prijema informacija zatraženih od pružaoca platnih usluga - prenosioca, pružalac platnih usluga - primalac dužan je, u skladu sa ovlaštenjem izvršiti sljedeće radnje:
a) aktivirati trajne naloge koje je fizičko lice odredio u ovlaštenju i izvršava ih počev od dana utvrđenog u ovlaštenju;
b) osigurati uslove za izvršavanje direktnih zaduženja koje je fizičko lice odredilo u ovlaštenju počev od dana utvrđenog u ovlaštenju;
c) obavijestiti fizičko lice i o drugim pravima u vezi sa izvršavanjem direktnih zaduženja koja su ugovorena u skladu sa propisom kojim se uređuje jedinstveno područje plaćanja u eurima (SEPA platne transakcije - npr. pravo da se umanji iznos direktnih zaduženja, pravo davanja saglasnosti na svako pojedinačno direktno zaduženje, pravo da blokira direktno zaduženje);
d) obavijestiti platioce koji iniciraju izvršenje ponavljajućih dolazećih kreditnih transfera, koji su utvrđeni u ovlaštenju, o računu za plaćanje fizičkog lica otvorenom kod pružaoca platnih usluga - primaoca i dostavlja platiocima kopiju ili primjerak ovlaštenja fizičkog lica, a ako pružalac platnih usluga - primalac nema sve informacije koje su mu potrebne da obavijesti platioce, nedostajuće informacije traži od fizičkog lica ili pružaoca platnih usluga - prenosioca i
e) obavijestiti primaoce plaćanja koji iniciraju platnu transakciju za direktno zaduženje računa za plaćanje fizičkog lica, a koji su utvrđeni u ovlaštenju, o

računu za plaćanje kod pružaoca platnih usluga - primaoca i o danu od kada će se direktna zaduženja izvršavati sa tog računa za plaćanje i dostavi primaocima plaćanja kopiju ili primjerak ovlaštenja fizičkog lica, a ako pružalac platnih usluga - primalac nema sve informacije koje su mu potrebne da obavijesti primaoce plaćanja, nedostajuće informacije traži od fizičkog lica ili pružaoca platnih usluga - prenosioca.

(2) U slučaju da fizičko lice odluči samo dati platiocima i/ili primaocima plaćanja podatke iz stava (1) tač. d) i e) ovog člana, pružalac platnih usluga - primalac dužan je tom fizičkom licu, u roku iz stava (1) ovog člana, dostaviti obavještenje u pisanoj formi, koje mora sadržavati podatke o računu za plaćanje i danu utvrđenom u ovlaštenju fizičkog lica od kada će pružalac platnih usluga - primalac otpočeti izvršavanje ponavljajućih dolaznih kreditnih transfera i direktnih zaduženja.

Član 18.
(Naknade povezane sa prebacivanjem računa za plaćanje)

(1) Pružalac platnih usluga - prenosilac i pružalac platnih usluga - primalac dužni su osigurati fizičkom licu bez naknade pristup svim raspoloživim podacima o postojećim trajnim nalozima i direktnim zaduženjima koje ima kod tih pružalaca platnih usluga.

(2) Pružalac platnih usluga - prenosilac ne smije naplatiti naknadu fizičkom licu ili pružaocu platnih usluga - primaocu za davanje podataka koje od njega, u skladu sa članom 15. ovog zakona, zatraži pružalac platnih usluga - primalac.

(3) Na naknadu za zatvaranje računa za plaćanje primjenjuju se odredbe ovog zakona i propisa kojim se uređuje zaštita korisnika finansijskih usluga.

(4) Za usluge iz čl. 16. i 17. ovog zakona, osim za usluge iz st. (1) do (3) ovog člana, pružalac platnih usluga - prenosilac i pružalac platnih usluga - primalac mogu naplatiti fizičkom licu naknade koje moraju biti razumne i u skladu sa stvarnim troškovima tog pružaoca platnih usluga i ne mogu biti više od prosječnih naknada koje se za te usluge naplaćuju drugim korisnicima platnih usluga.

Član 19.
(Odgovornost)

(1) Pružalac platnih usluga koji je uključen u postupak prebacivanja računa za plaćanje dužan je da, bez odlaganja, nadoknadi fizičkom licu imovinsku štetu, uključujući naknade i kamate, koju je fizičko lice pretrpjelo zbog toga što taj pružalac platnih usluga nije u cijelosti ili djelimično ispunio svoje obaveze iz čl. 15., 16. i 17. ovog zakona.

(2) Odgovornost pružaoca platnih usluga isključena je u slučaju izuzetnih i nepredviđenih okolnosti na koje pružalac platnih usluga, koji se poziva na te okolnosti, nije mogao utjecati i čije se posljedice ne bi mogle izbjeći uprkos postupanju sa potrebnom pažnjom, kao i u slučaju kada je pružalac platnih usluga bio dužan primijeniti drugi propis te i u slučaju kada je finansijski gubitak posljedica obmane ili prevare od strane fizičkog lica, ili ako je fizičko lice namjerno ili grubom nepažnjom propustilo da ispuni svoje obaveze u vezi sa promjenom platnog računa u skladu sa ovim zakonom.

(3) Odgovornost pružaoca platnih usluga utvrđuje se u skladu sa općim pravilima o odgovornosti za štetu i propisom o platnim uslugama.

Član 20.
(Informacije o prebacivanju računa za plaćanje)

(1) Pružalac platnih usluga dužan je fizičkom licu učiniti dostupnim sljedeće informacije o prebacivanju računa za plaćanje:

a) obavezama i odgovornostima pružaoca platnih usluga - prenosioca i pružaoca platnih usluga - primaoca, u svakoj pojedinačnoj fazi postupka prebacivanja računa za plaćanje iz čl. 14. do 18. ovog zakona;
b) rokovima za izvršenje svake pojedine radnje u postupku prebacivanja računa za plaćanje,
c) naknadama koje se naplaćuju u postupku prebacivanja, ukoliko se naplaćuju,
d) informacije o tome koje podatke fizičko lice treba da dostavi i

e) pravu na vansudsko rješavanje sporova u skladu sa važećim propisima.

(2) Pružalac platnih usluga dužan je fizičkom licu na njegov zahtjev, bez naknade, dostaviti informacije iz stava (1) ovog člana kao i staviti na raspolaganje i druge informacije, uključujući i informacije o sistemu zaštite depozita čiji je pružalac platnih usluga član, ako je to primjenjivo.

(3) Informacije iz stava (1) ovog člana moraju biti dostupne fizičkom licu bez naknade u papirnoj formi ili na drugom trajnom nosaču podataka u svim prostorijama pružaoca platnih usluga kojima fizička lica imaju pristup, moraju uvijek biti dostupne u elektronskom obliku na njihovoj internet stranici i moraju se pružiti fizičkim licima na njihov zahtjev.

Odjeljak D. Računi poslovnih subjekata

Član 21.
(Poslovni subjekti)

(1) Za potrebe plaćanja, poslovni subjekti su dužni otvoriti tekuće račune u bankama i dužni su voditi novčana sredstva na tim računima i vršiti plaćanja preko računa u skladu sa ovim zakonom i propisom o platnim uslugama. Međusobna prava i obaveze uređuju se zaključivanjem ugovora o otvaranju i vođenju tekućeg računa.

(2) Poslovni subjekti iz Federacije mogu otvoriti tekuće račune kod banaka sa sjedištem u Federaciji i organizacionih dijelova banaka iz Republike Srpske i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, koje posluju u Federaciji i imaju dozvolu koju je izdala Agencija.

(3) Organizacioni dijelovi poslovnih subjekata sa sjedištem u Federaciji koji posluju u Republici Srpskoj i Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine mogu imati otvorene tekuće račune organizacionog dijela kod banaka sa sjedištem u Republici Srpskoj i Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine, koje imaju dozvolu Agencije za bankarstvo Republike Srpske.

(4) Organizacioni dijelovi poslovnih subjekata sa sjedištem u Republici Srpskoj i Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine, koji posluju u Federaciji, moraju imati otvoren tekući račun organizacionog dijela kod banaka u Federaciji.

Član 22.
(Otvaranje računa)

(1) Banka, u skladu sa članom 7. stav (1) ovog zakona, otvara poslovnom subjektu sljedeće račune:

a) tekući račun,
b) račune organizacionim dijelovima poslovnog subjekta, koji se registruju u skladu sa važećim propisima,
c) račune za posebne namjene (čija je namjena utvrđena ovim zakonom ili drugim propisom: sredstva rezervi, sredstva depozita, izdvojena sredstva za posebne namjene, sredstva solidarnosti, sredstva za opremu organa uprave, sredstva za investicije, sredstva izdvojena po osnovu izdatih instrumenata osiguranja plaćanja i druga sredstva koja se izdvajaju na posebne račune),
d) devizne račune i
e) račune javnih prihoda.

(2) Računi organizacionih dijelova poslovnog subjekta i računi za posebne namjene sastavni su dio tekućeg računa poslovnog subjekta preko jedinstvenog identifikacionog broja ili matičnog broja, ako ovim zakonom, odnosno drugim propisom nije drugačije određeno.

(3) Banka je dužna voditi evidenciju računa iz stava (1) ovog člana, koji su otvoreni u toj banci, a ta evidencija se objedinjava u Jedinstvenom registru računa poslovnih subjekata (u daljem tekstu: Jedinstveni registar).

(4) Poslovni subjekt je dužan obavijestiti banku o svakoj promjeni podataka koji se vode u evidenciji računa banke, u roku od osam dana od dana promjene izvršene u odgovarajućim registrima.

(5) Ministar podzakonskim aktom propisuje način vođenja i sadržaj evidencije računa poslovnih subjekata koji vodi banka.

Član 23.
(Određivanje glavnog računa)

(1) Kod jedne banke poslovni subjekt može imati otvoren samo jedan tekući račun u konvertibilnim markama i po jedan račun za svaki organizacioni dio.
(2) Kod jedne banke poslovni subjekt može imati otvoreno više računa za posebne namjene u skladu sa potrebama, odnosno propisima.
(3) Ako poslovni subjekt u bankama ima više od jednog tekućeg računa, dužan je odrediti račun (u daljem tekstu: glavni račun) na kojem će se izvršavati nalozi za plaćanje carina i carinskih dažbina, posebnih poreza - akciza, poreza na dodanu vrijednost, poreza na dohodak i drugih poreza po posebnim propisima, nalozi za plaćanje doprinosa iz plaća i na plaće, nalozi za ostale javne prihode po posebnim propisima, nalozi za prinudnu naplatu zakonskih obaveza i javnih prihoda, nalozi za naplatu vrijednosnih papira i instrumenata osiguranja plaćanja, te nalozi za izvršenje sudskih odluka i drugih izvršnih isprava (u daljem tekstu: nalozi za prinudnu naplatu) i voditi evidenciju o neizvršenim nalozima za plaćanje.
(4) Poslovni subjekt je dužan podnijeti zahtjev za određivanje glavnog računa banci u pisanoj formi.
(5) Banka ne može otvoriti tekući račun poslovnom subjektu koji u Jedinstvenom registru ima blokiran račun.

Član 24.
(Glavni račun)

(1) Glavni račun poslovnog subjekta otvara se, po pravilu, u sjedištu poslovnog subjekta kod organizacionih dijelova banaka sa sjedištem u Federaciji ili organizacionih dijelova banaka iz Republike Srpske i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine koji posluju u Federaciji i imaju dozvolu Agencije. Banka vodi evidenciju tekućih računa poslovnih subjekata koji su otvorili račune u toj banci uz navođenje propisane oznake za glavni račun.
(2) Poslovni subjekt može promijeniti glavni račun samo ako na tom računu nema evidentirane neizvršene naloge za prinudnu naplatu i drugom tekućem računu kod druge banke dodijeliti status glavnog računa, uz podnošenje dokaza u pisanoj formi banci koja vodi glavni račun o određivanju drugog tekućeg računa kao glavnog računa.

Odjeljak E. Zatvaranje računa

Član 25.
(Zatvaranje tekućeg računa imaoca)

(1) Banka, na zahtjev imaoca, zatvara tekući račun u skladu sa ugovorom ili po službenoj dužnosti u skladu sa propisima koji za posljedicu imaju zatvaranje računa.
(2) Zatvaranje tekućeg računa i gašenje platne kartice fizičkom licu banka vrši bez naknade.
(3) Banke ne mogu zatvoriti tekući račun fizičkog lica na čijem računu postoje evidentirani, a neizvršeni nalozi za prinudnu naplatu.
(4) Banka je obavezna propisati procedure za postupanje sa neaktivnim računima i ugovorom sa imaocima urediti odnose iz istog osnova.
(5) Zabranjeno je poslovnim subjektima čiji su računi blokirani kao i fizičkim licima na čijim računima postoje evidentirani, a neizvršeni nalozi za prinudnu naplatu, da otvaraju nove račune.

Član 26.
(Zatvaranje glavnog računa)

(1) Glavni račun poslovnog subjekta na teret kojeg su evidentirani neizvršeni nalozi za prinudnu naplatu ne može se zatvoriti.

(2) Izuzetno od stava (1) ovog člana, glavni račun može se zatvoriti na osnovu propisa koji kao posljedicu primjene imaju zatvaranje računa i u tom slučaju se nalozi za prinudnu naplatu evidentiraju na računu pravnog sljedbenika ili se vraćaju nalogodavcu.
(3) Banke poslovnom subjektu, čiji su tekući računi zatvoreni, vraćaju neizvršene naloge za plaćanje koji su izdati od poslovnog subjekta, a isti se ne odnose na prinudnu naplatu.
(4) Pružaoci platnih usluga zatvaraju račune na zahtjev, u skladu s ovim zakonom i ugovorom, po službenoj dužnosti u skladu sa propisima koji za svoju posljedicu imaju zatvaranje računa.

POGLAVLJE II. REGISTRI

Odjeljak A. Registar i Jedinstveni registar

Član 27.
(Registar)

(1) Finansijsko-informatička agencija (u daljem tekstu: FIA) uspostavlja i vodi Registar iz člana 8. stav (3) ovog zakona.
(2) Podaci iz Registra nisu javno dostupni i na njih se primjenjuju propisi kojima se uređuje poslovna tajna i zaštita ličnih podataka.
(3) FIA može, na osnovu podnesenog zahtjeva u pisanoj formi ili elektronskom obliku, podatke iz Registra dostaviti, odnosno omogućiti pristup tim podacima:

a) ako je lice na koje se ovi podaci odnose prethodno dalo pismeni pristanak,
b) na osnovu odluke ili zahtjeva nadležnog suda,
c) ako, radi obavljanja nadzora nad pružaocem platnih usluga u skladu sa ovim zakonom i propisom o platnim uslugama, to zahtijeva Agencija,
d) za potrebe ministarstva nadležnog za unutrašnje poslove, organa nadležnog za borbu protiv organizovanog kriminala i korupcije i organa nadležnog za sprječavanje pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, u skladu s propisima,
e) za potrebe Porezne uprave Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Porezna uprava) i drugog kontrolnog organa, u skladu s propisima kojima se uređuju poslovi iz njihove nadležnosti,
f) za potrebe advokata radi poduzimanja pravnih radnji u cilju pružanja pravne pomoći zastupanja fizičkih i pravnih lica u ostvarivanju njihovih potraživanja, uz priloženu punomoć stranke,
g) u vezi s postupkom izvršenja ili osiguranja na imovini imaoca računa, na osnovu zahtjeva suda, drugog nadležnog organa ili ovlaštenog lica koje, u skladu sa posebnim zakonom, ima pravni interes za prinudno ostvarenje potraživanja u tom postupku,
h) za potrebe pružaoca platnih usluga radi otvaranja osnovnog računa, ako je lice na koje se ovi podaci odnose prethodno dalo pismeni pristanak i
i) za potrebe pružaoca platnih usluga u postupku otvaranja računa za plaćanje fizičkom licu radi provjere statusa njegovih drugih računa, ako je podnosilac zahtjeva na koje se ovi podaci odnose prethodno dao pismeni pristanak.

(4) Zahtjev za dobivanje podataka iz stava (3) ovog člana treba sadržavati, pored podataka utvrđenih propisom kojim se uređuje upravni postupak, podatke o pravnom osnovu i svrsi korištenja ličnih podataka, kao i druge podatke koje propiše FIA.
(5) Subjekti iz stava (3) ovog člana podatke iz Registra mogu koristiti radi obavljanja poslova u okviru zakonom utvrđene nadležnosti, isključivo u svrhu za koju su prikupljeni i ne mogu ih dalje saopćavati ili dostavljati trećim licima, niti tim licima omogućiti pristup ovim podacima, osim u slučajevima utvrđenim ovim zakonom.
(6) Stav (5) ovog člana primjenjuje se i na lica koja su zaposlena ili angažovana odnosno koja su bila zaposlena ili angažovana kod subjekata iz stava (3) ovog člana, a

kojima su podaci učinjeni dostupnim, kao i druga lica kojima su zbog prirode njihovog posla ti podaci učinjeni dostupnim.
(7) FIA je odgovorna za dostavljanje podataka subjektima iz stava (3) ovog člana u skladu s ovim zakonom i propisima kojima se uređuje upravni postupak i zaštita ličnih podataka.
(8) U postupanju po zahtjevu subjekta iz stava (3) tač. h) i i) ovog člana, FIA je ovlaštena da obezbijedi samo informaciju o postojanju računa za plaćanje, odnosno informaciju o postojanju računa za plaćanje na kojem su evidentirani i neizvršeni nalozi za prinudnu naplatu iz evidencije registra računa fizičkog lica, isključujući informacije o pružaocima platnih usluga kod kojih su platni računi otvoreni i brojevima tih računa.
(9) FIA će propisati formu i sadržaj obrasca u vezi sa stavom (3) tačka a) ovog člana.

Član 28.
(Dostavljanje podataka u Registar)

(1) Pružaoci platnih usluga su dužni dostavljati u Registar, za svaki račun za plaćanje fizičkog lica koji je otvoren u skladu s ovim zakonom i propisom o platnim uslugama, sljedeće podatke:
a) ime i prezime fizičkog lica, s tim da se za fizičko lice - nerezidenta dostavljaju i podaci o državljanstvu,
b) jedinstveni matični broj fizičkog lica, odnosno drugu identifikacionu oznaku za fizičko lice - nerezidenta (broj identifikacionog dokumenta: pasoša ili druge odgovarajuće lične isprave),
c) mjesto i adresu prebivališta, mjesto i adresu boravišta, ako posjeduje, a za fizičko lice - nerezidenta adresu prebivališta u domicilnoj zemlji,
e) broj potvrde pružaoca platnih usluga o identitetu fizičkog lica - nerezidenta kojem se otvara račun na osnovu sudskog rješenja, odnosno lica koje je određeno za staratelja (na osnovu rješenja o starateljstvu),
f) broj računa za plaćanje fizičkog lica,
g) vrstu računa,
h) datum otvaranja računa za plaćanje fizičkog lica,
i) datum zatvaranja računa za plaćanje fizičkog lica,
j) datum promjene ličnih podataka u vezi sa računom za plaćanje,
k) podatke iz tač. a) do j) ovog stava o licima koja su ovlaštena da raspolažu sredstvima na računu za plaćanje fizičkog lica,
l) oznaku "R" ili "N" zavisno od toga da li je račun rezidenta ili nerezidenta,
m) status računa (aktivan, blokiran, ugašen),
n) datum promjene statusa iz tačke m) ovoga stava,
o) naziv pružaoca platnih usluga, općina i grad u kojoj je otvoren račun i
p) oznaku za osnovni račun.

(2) Registar ne sadrži podatke o stanju i promjenama na računima iz člana 8. stav (1) ovog zakona.
(3) Pružaoci platnih usluga su dužni kontinuirano, odmah po otvaranju, promjeni podataka o računu i zatvaranju računa za plaćanje fizičkih lica dostavljati elektronskim putem podatke iz stava (1) ovog člana u FIA-u.
(4) Pružaoci platnih usluga su odgovorni za tačnost i ažurno dostavljanje podataka u Registar.
(5) Pružaoci platnih usluga su dužni, kod prikupljanja i obrade podataka o fizičkim licima iz stava (1) ovog člana, postupati u skladu s propisima kojima se uređuje poslovna tajna i zaštita ličnih podataka.
(6) FIA, uz prethodnu saglasnost Ministra, propisuje način i postupak dostavljanja podataka u Registar, vođenje i sadržaj Registra, kao i način i postupak korištenja podataka iz Registra.

Član 29.
(Jedinstveni registar)

(1) FIA uspostavlja i vodi Jedinstveni registar iz člana 22. stav (3) ovog zakona.

(2) Jedinstveni registar iz stava (1) ovog člana predstavlja javnu evidenciju i centralnu bazu podataka računa za plaćanje poslovnih subjekata otvorenih kod pružalaca platnih usluga sa sjedištem u Federaciji i organizacionih dijelova pružalaca platnih usluga iz Republike Srpske i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine koje posluju u Federaciji i imaju dozvolu Agencije.
(3) Korisnici podataka iz Jedinstvenog registra su poslovni subjekti, FIA, Porezna uprava, Centralna banka Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Centralna banka), kao i fizička lica koji koriste podatke iz Jedinstvenog registara u skladu sa propisima donesenim na osnovu ovog zakona (u daljem tekstu: korisnici).
(4) Podatke iz Jedinstvenog registra korisnici mogu koristiti samo za svoje potrebe i ne mogu ih koristiti u druge svrhe, niti im je dozvoljeno dalje umnožavanje i distribuiranje ovih podataka. Javnost podataka iz Jedinstvenog registra ne odnosi se na podatke čija je tajnost propisana posebnim propisima.
(5) Neposredan uvid u podatke iz Jedinstvenog registra, kao i preuzimanje podataka iz Jedinstvenog registra imaju: Agencija, Porezna uprava, Centralna banka, banke, sudovi, organi uprave i drugi organi, koji mogu koristiti podatke u skladu sa svojim zakonskim ovlaštenjima.
(6) FIA je dužna ostalim korisnicima, na njihov zahtjev, dostavljati podatke iz Jedinstvenog registra koji su javni i odgovorna je za dostavljanje podataka korisnicima.

Član 30.
(Dostavljanje podataka u Jedinstveni registar)

(1) Pružaoci platnih usluga su dužni u Jedinstveni registar dostavljati podatke o otvorenim i zatvorenim računima za plaćanje poslovnih subjekata, vrsti i statusu računa, kao i blokadi i deblokadi tekućih računa, kontinuirano, odmah nakon nastanka ovih promjena u evidencijama pružalaca platnih usluga, u skladu sa ovim zakonom i propisima kojima se uređuje vođenje i sadržaj Jedinstvenog registra.
(2) Banke su dužne u Jedinstveni registar izvršiti upis depozita koji predstavljaju kolateral, tj. instrumente osiguranja potraživanja.
(3) Pružaoci platnih usluga su dužni dostavljati u Jedinstveni registar za svaki račun za plaćanje poslovnog subjekta koji je otvoren u skladu sa ovim zakonom i propisom o platnim uslugama sljedeće podatke:

a) poslovno ime, odnosno naziv, matični broj i jedinstveni identifikacioni broj poslovnog subjekta,
b) broj računa za plaćanje poslovnog subjekta,
c) propisanu oznaku za vrstu računa i glavni račun,
d) podatak o blokadi i deblokadi računa poslovnog subjekta,
e) oblik organizovanja i šifru djelatnosti poslovnog subjekta,
f) oznaku entiteta, grada ili općine,
g) datum otvaranja i datum zatvaranja računa za plaćanje,
h) druge neophodne podatke.

(4) Pružalac platnih usluga je odgovoran za ažurno dostavljanje podataka u Jedinstveni registar i njihovu tačnost.
(5) Način i postupak dostavljanja podataka u Jedinstveni registar, vođenje i sadržaj Jedinstvenog registra, kao i način i postupak korištenja podataka iz Jedinstvenog registra, propisuje FIA, uz prethodnu saglasnost Ministra i u saradnji sa Centralnom bankom i nosiocima aktivnosti uspostavljanja registra računa poslovnih subjekata u Republici Srpskoj i Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine, radi osiguranja kompatibilnosti registara.

Član 31.
(Obaveze FIA-e)

(1) FIA je dužna:

a) kontinuirano, odmah po prijemu obavještenja od pružalaca platnih usluga o promjenama podataka iz člana 28. stav (1) i člana 30. st. (1) i (3) ovog zakona, ažurirati podatke u Registru i Jedinstvenom registru, te osigurati identičnost

podataka u Registru i Jedinstvenom registru s podacima dostavljenim od strane pružalaca platnih usluga,
b) postupati u skladu s propisima koji uređuju poslovnu tajnu i zaštitu ličnih podataka kod prikupljanja, obrade i davanja podataka iz Registra i Jedinstvenog registra, te osigurati sigurnost i povjerljivost podataka i poduzeti sve tehničke i organizacione mjere u cilju zaštite i tajnosti podataka,
c) voditi posebnu evidenciju o podacima i svrsi za koju su podaci iz Registra dati subjektima iz člana 27. stav (3) ovog zakona,
d) voditi posebnu evidenciju o podacima i svrsi za koju su podaci iz Jedinstvenog registra dati korisnicima iz člana 29. stav (3) ovog zakona,
e) čuvati podatke na način i u rokovima utvrđenim propisima kojima se uređuje arhivska djelatnost i drugim propisima,
f) poduzeti mjere protiv neovlaštenog pristupa podacima iz Registra i Jedinstvenog registra i drugih oblika nezakonite obrade, mijenjanja, uništavanja ili prijenosa podataka, kao i mjere protiv zloupotrebe ovih podataka,
g) pružaocima platnih usluga, elektronskim putem, omogućiti neposredan uvid i preuzimanje podataka koji se vode u Jedinstvenom registru.

(2) Zaposleni u FIA-i koji obrađuju podatke iz Registra i Jedinstvenog registra dužni su čuvati tajnost podataka, pridržavati se utvrđenog načina zaštite podataka i obrađivati podatke pod uslovima koje odredi FIA.

(3) Lica iz stava (2) ovog člana dužna su čuvati tajnost podataka i nakon prestanka radnog odnosa.

Odjeljak B. Registri sefova

Član 32.
(Registar sefova fizičkih lica i Registar sefova poslovnih subjekata)

(1) FIA uspostavlja i vodi Registar sefova fizičkih lica i Registar sefova poslovnih subjekata koje banke stavljaju na upotrebu korisnicima sefa.

(2) Registri iz stava (1) ovog člana ne sadrže podatke o sadržaju sefova.

(3) Banke koje fizičkim licima i poslovnim subjektima stavljaju na upotrebu sefove, dužne su redovno dostavljati FIA-i podatke koje sadrže registri iz stava (1) ovog člana i odgovorne su za njihovu tačnost.

Član 33.
(Registar sefova fizičkih lica)

Registar sefova fizičkih lica je elektronska baza podataka koja sadrži sljedeće podatke o korisnicima sefova:
a) ime i prezime korisnika sefa,
b) jedinstveni matični broj korisnika sefa rezidenta,
c) odgovarajuću identifikacionu oznaku za strano fizičko lice (broj identifikacionog dokumenta, zemlja izdavalac tog dokumenta, datum rođenja i slično) i jedinstveni identifikacioni broj stranog fizičkog lica dodijeljen u skladu sa propisima kojima se uređuje registracija poreznih obveznika,
d) adresu prebivališta korisnika sefa rezidenta i adresu boravišta, ako posjeduje,
e) adresu boravišta u Bosni i Hercegovini za korisnika sefa koji je strano fizičko lice i adresu prebivališta u zemlji domicila,
f) podatke iz tač. a) do e) ovog stava o licima koja su ovlaštena da pristupaju sefu korisnika,
g) datum zaključenja i prestanka ugovora o sefu, kao i period na koji je taj ugovor zaključen.

Član 34.
(Registar sefova poslovnih subjekata)

Registar sefova poslovnih subjekata je elektronska baza podataka koja sadrži sljedeće podatke o korisnicima sefova:

a) poslovno ime, odnosno naziv ili skraćeno poslovno ime korisnika sefa,
b) adresu sjedišta korisnika sefa, a za korisnika koji je strano pravno lice i naziv zemlje domicila,
c) matični broj i jedinstveni identifikacioni broj korisnika sefa,
d) ime i prezime lica koja su ovlaštena da pristupaju sefu korisnika,
e) jedinstveni matični broj lica koja su ovlaštena da pristupaju sefu korisnika, odnosno drugu odgovarajuću identifikacionu oznaku za strano lice (broj identifikacionog dokumenta, zemlja izdavalac tog dokumenta, datum rođenja i slično),
f) datum zaključenja i prestanka ugovora o sefu, kao i period na koji je taj ugovor zaključen,
g) druge neophodne podatke koje propiše FIA.

Član 35.
(Tajnost podataka i pristup podacima)

(1) Podaci iz registara sefova nisu javno dostupni i na njih se primjenjuju propisi kojima se uređuju poslovna tajna i zaštita ličnih podataka.
(2) FIA je ovlaštena da, na osnovu podnesenog zahtjeva u pisanoj formi ili elektronskom obliku, podatke iz Registra sefova fizičkih lica i Registra sefova poslovnih subjekata dostavi, odnosno omogući pristup tim podacima:
a) ako je lice na koje se ovi podaci odnose prethodno dalo pismeni pristanak,
b) na osnovu odluke ili zahtjeva suda,
c) za potrebe ministarstva nadležnog za unutrašnje poslove, organa nadležnog za borbu protiv organizovanog kriminala i korupcije i organa nadležnog za sprječavanje pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, u skladu sa propisima,
d) u vezi sa postupkom izvršenja ili osiguranja na imovini korisnika sefa, na osnovu zahtjeva suda ili drugog nadležnog organa.
(3) Na obaveze FIA-e u pogledu prikupljanja, obrade i zaštite podataka iz Registra sefova fizičkih lica i Registra sefova poslovnih subjekata primjenjuju se odredbe ovog zakona koje uređuju Registar i Jedinstveni registar.
(4) FIA, uz prethodnu saglasnost Ministra, propisuje način vođenja Registra sefova fizičkih lica i Registra sefova poslovnih subjekata, način dostavljanja podataka, kao i davanja i korištenja podataka iz ovih registara.

POGLAVLJE III. PLAĆANJE I PRINUDNA NAPLATA SA RAČUNA

Odjeljak A. Plaćanja

Član 36.
(Plaćanja)

(1) Načini plaćanja su: bezgotovinsko, gotovinsko i obračunsko.
(2) Nalog za plaćanje je instrukcija koju platilac ili primalac plaćanja podnosi pružaocu platnih usluga kojom se traži izvršavanje platne transakcije.
(3) Bezgotovinsko plaćanje je prijenos sredstava s računa platioca na račun primaoca.
(4) Gotovinsko plaćanje je direktna predaja gotovog novca između imalaca, uplata gotovog novca na račun za plaćanje i isplata gotovog novca s računa za plaćanje u skladu s propisom iz stava (8) ovog člana.
(5) Obračunsko plaćanje je namirenje međusobnih novčanih obaveza i potraživanja između imalaca bez upotrebe novca.
(6) Zabranjeno je poslovnim subjektima da izmiruju svoje obaveze gotovim novcem ako imaju blokirane račune u skladu sa ovim zakonom ili ako je u suprotnosti sa propisom iz stava (8) ovog člana, a gotov novac ostvaren obavljanjem registrovane djelatnosti dužni su položiti na tekuće račune u bankama u skladu sa propisom iz stava (8) ovog člana.

(7) Poslovni subjekt ne može obavljati obračunsko plaćanje iz stava (5) ovog zakona ako je u trenutku plaćanja blokiran bilo koji od tekućih računa po osnovu naloga za prinudnu naplatu.
(8) Vlada će, na prijedlog Ministra, podzakonskim aktom propisati uslove i način plaćanja gotovim novcem.

Član 37.
(Izvršavanje naloga za plaćanje)

Pružaoci platnih usluga izvršavaju naloge za plaćanje u skladu sa ovim zakonom i propisom o platnim uslugama.

Odjeljak B. Prinudna naplata

Član 38.
(Prinudna naplata)

(1) Izuzetno od člana 37. ovog zakona, nalog za plaćanje u korist računa primaoca, a na teret računa platioca mogu dati:
a) povjerioci - na osnovu naplate dospjelih vrijednosnih papira i dospjelih instrumenata osiguranja plaćanja i ostalih propisanih ili ugovorenih ovlaštenja,
b) organi, institucije i pravna lica na osnovu zakonskih ovlaštenja,
c) banke, na osnovu sudskih odluka i drugih izvršnih isprava te zakonskih ovlaštenja.

(2) Nalozi za prinudnu naplatu iz stava (1) ovog člana trebaju glasiti na tekući račun koji je platilac, u skladu s članom 23. stav (3) ovog zakona, odredio za izvršenje tih naloga.
(3) Osim naloga za plaćanje iz stava (1) tačke c) ovog člana, banka može dati nalog za plaćanje na teret tekućeg računa platioca na osnovu ugovornih ovlaštenja dobivenih od platioca.
(4) Zabranjeno je platiocu obavljanje platnih usluga sa računa koje ima kod pružalaca platnih usluga, a koji su blokirani na osnovu naloga za prinudnu naplatu.
(5) U slučaju nelikvidnosti (poslovni subjekt je nelikvidan ako na tekućem računu nema dovoljno sredstava za isplatu svih naloga, odnosno osnova za naplatu na dan dospijeća) nalogodavac je dužan poštovati redoslijed prioriteta.

Član 39.
(Redoslijed prioriteta)

(1) Banka naloge za prinudnu naplatu evidentira i izvršava, nakon osiguranja pokrića, prema sljedećem redoslijedu prioriteta:
a) nalozi za plaćanje i osnove za naplatu carina i carinskih dažbina, posebnih poreza-akciza, poreza na dodanu vrijednost, poreza na dohodak i drugih poreza, po posebnim propisima - prema vremenu prijema;
b) nalozi za plaćanje i osnove za naplatu doprinosa iz plaća i na plaće - prema vremenu prijema;
c) nalozi za plaćanje i osnove za naplatu ostalih javnih prihoda, po posebnim propisima - prema vremenu prijema;
d) nalozi za plaćanje i osnove za naplatu po drugim izvršnim odlukama organa uprave i sudskih organa - prema vremenu prijema;
e) nalozi povjerioca na osnovu dospjelih vrijednosnih papira, mjenica ili ovlaštenja koje je dužnik dao svojoj banci i svom povjeriocu - prema vremenu prijema;
f) ostali osnovi za naplatu.

(2) Nalozi za prinudnu naplatu iz sljedećeg reda prioriteta mogu se izvršavati tek po izvršenju svih naloga za prinudnu naplatu iz prethodnog reda prioriteta, uključujući i naloge za prinudnu naplatu koji su primljeni u međuvremenu.
(3) Banka koja vodi glavni račun poslovnog subjekta dužna je voditi evidenciju o redoslijedu prijema naloga za prinudnu naplatu istog prioriteta iz stava (1) ovog člana prema danu i satu njihovog prijema i da ih po tom redoslijedu izvršava.

(4) Banka koja vodi glavni račun poslovnog subjekta obavještava povjerioca, na njegov pisani zahtjev, o redoslijedu naplate njegovog potraživanja.
(5) Podnesene naloge poslovnog subjekta koji se ne odnose na prinudnu naplatu banke ne mogu izvršavati prije izvršenja svih naloga za prinudnu naplatu iz stava (1) ovog člana i deblokade svih računa poslovnog subjekta.

Član 40.
(Izvršavanje naloga za prinudnu naplatu)

(1) Banka koja vodi glavni račun poslovnog subjekta izvršava naloge za prinudnu naplatu, date u skladu sa članom 38. st. (1) i (2) ovog zakona, do iznosa određenog u nalogu iz svih sredstava na računima poslovnog subjekta u konvertibilnim markama koji su otvoreni u toj banci, osim sredstava koja se nalaze na računima banaka koje se nalaze u postupku privremene uprave i likvidacije i osim sredstava koja su izuzeta od izvršenja po drugom osnovu.
(2) U nedostatku sredstava za potpuno izvršenje naloga za plaćanje iz stava (1) ovog člana, banka koja vodi glavni račun poslovnog subjekta naloge izvršava djelimično. U periodu djelimičnog izvršenja naloga za prinudnu naplatu banka koja vodi glavni račun drži blokirane sve račune u konvertibilnim markama i devizne račune poslovnog subjekta otvorene u toj banci.

Član 41.
(Zahtjev pružaocima platnih usluga)

(1) Ako na računima platioca nema dovoljno sredstava za izvršenje naloga iz člana 38. stav (5) ovog zakona, a platilac ima otvorene račune za plaćanje kod drugih pružalaca platnih usluga, banka koja vodi glavni račun platioca na koji glase nalozi za plaćanje upućuje zahtjev elektronskim putem drugim pružaocima platnih usluga isti dan, u slučaju opravdane spriječenosti banke najkasnije idući radni dan, za blokadu svih računa u konvertibilnim markama i deviznih računa platioca koji se vode u tim pružaocima platnih usluga.
(2) Pružalac platnih usluga dužan je postupiti po zahtjevu banke iz stava (1) ovog člana i blokirati sve račune za plaćanje platioca koji se vode kod njega, do obavijesti banke iz stava (1) ovog člana o prestanku blokade računa. Podatke o blokadi računa poslovnog subjekta pružalac platnih usluga dužan je dostaviti u Jedinstveni registar.
(3) Sredstva poslovnog subjekta na računima organizacionih dijelova i sredstva na računima za posebne namjene koriste se za izvršenje naloga za prinudnu naplatu, osim sredstava banaka koje su u postupku privremene uprave i likvidacije, sredstava koja su ugovorom o kreditu određena kao osiguranje konkretnog kredita i sredstava koja su izuzeta od izvršenja po drugim osnovama.
(4) Pružalac platnih usluga neće izvršiti prijenos sredstava s blokiranih računa učesnika ako su ta sredstva izuzeta od izvršenja propisom koji uređuje izvršni postupak ili drugim propisima.
(5) Računi javnih prihoda na koje se vrše uplate javnih prihoda na ime Bosne i Hercegovine, Federacije, kantona, gradova i općina s kojih se vrši raspodjela na račune korisnika javnih prihoda ne mogu se blokirati i sredstva na ovim računima izuzimaju se od izvršenja naloga za prinudnu naplatu.
(6) Ministar podzakonskim aktom propisuje način i postupak izvršenja naloga za plaćanje iz ovog člana.

Član 42.
(Prijenos sredstava s blokiranih računa)

(1) Platilac je dužan odmah ili prvi radni dan nakon primitka obavijesti od banke o blokadi tekućeg računa dati nalog za prijenos sredstava s blokiranih računa na njegov glavni račun na kojem su evidentirani neizvršeni nalozi za prinudnu naplatu ili dati nalog za rezervisanje sredstava do potpunog okončanja izvršnog postupka.
(2) Ako platilac ne postupi u skladu sa stavom (1) ovog člana, pružaoci platnih usluga kod kojih isti ima blokirane račune ispostavit će naloge za prijenos sredstava s blokiranih

računa za plaćanje u konvertibilnim markama na glavni račun u visini iznosa blokade računa.
(3) Ako na računima za plaćanje platioca u konvertibilnim markama nema dovoljno sredstava za izvršenje naloga za prinudnu naplatu, banke će ispostaviti naloge za prijenos sredstava u visini iznosa blokade računa sa svih blokiranih deviznih i računa za posebne namjene otvorenih u tim bankama, osim ako drugim propisom nije drugačije određeno.
(4) Banka koja vodi glavni račun platioca dužna je odmah, nakon potpunog izvršenja naloga za prinudnu naplatu, obavijestiti druge pružaoce platnih usluga o tom izvršenju, radi deblokade sredstava poslovnog subjekta na računima za plaćanje kod tih pružalaca platnih usluga.
(5) Nakon prijema obavještenja o prestanku blokade računa platioca iz stava (4) ovog člana, banka iz stava (3) ovog člana dužna je deblokirati sve njegove račune i promijeniti oznaku o blokadi računa u evidenciji računa poslovnih subjekata koji vodi banka i Jedinstveni registar.

Član 43.
(Nalog za prinudnu naplatu koji glasi na teret drugog računa platioca)

(1) Ako nalog za prinudnu naplatu glasi na teret drugog tekućeg računa platioca, a ne na teret glavnog računa platioca, banka koja vodi taj račun izvršava naloge za plaćanje po navedenim osnovama do iznosa pokrića na računima platioca koji se vode u toj banci u skladu s članom 39. ovog zakona. Neizvršene naloge za prinudnu naplatu banka dostavlja isti dan, u slučaju opravdane spriječenosti banke najkasnije idući radni dan, na izvršenje banci koja vodi glavni račun platioca i račun ostaje blokiran do prijema obavijesti banke kod koje je otvoren glavni račun da su izmirene obaveze po osnovu prinudne naplate.
(2) Banka, koja vodi glavni račun platioca, primljene naloge za prinudnu naplatu izvršava na osnovu isprava iz člana 38. stav (1) tačka c), člana 38. stav (5), te čl. 39. i 40. ovog zakona.
(3) Banka, koja ima otvorene nerezidentne račune iz člana 6. stav (7) ovog zakona, dužna je primljene naloge za prinudnu naplatu izvršavati u skladu sa članom 38. stav (5) i čl. 39. i 40. ovog zakona, a u slučaju nedostatka sredstava na ovim računima za potpuno izvršenje naloga, ova i druge banke dužne su postupati na način propisan čl. 41. do 44. ovog zakona.

Član 44.
(Ugovor o oročenju)

(1) Ako poslovni subjekt na dan isteka ugovora o oročenju njegovih sredstava kod banke ima na tekućem računu evidentirane nenamirene obaveze iz člana 38. st. (1) i (2) ovog zakona, banka ne može produžiti ugovor o oročenju sredstava.
(2) U ugovoru o oročenim sredstvima zaključenim sa imaocem, banka je dužna unijeti odredbu o raskidu ugovora i obavezi prijenosa oročenih sredstava, zajedno s pripadajućim kamatama do momenta raskida ugovora, na glavni račun poslovnog subjekta radi izvršenja naloga za prinudnu naplatu u skladu s ovim zakonom.
(3) U slučaju da na računima u konvertibilnim markama, devizama i računima za posebne namjene nema dovoljno sredstava za izvršenje naloga za prinudnu naplatu banka kod koje se vode oročena sredstva tog imaoca koji ima blokirane račune obavezna je u skladu sa propisom kojim se uređuje izvršni postupak, raskinuti ugovor i oročena sredstva do visine blokade doznačiti na glavni račun imaoca radi izvršenja naloga za prinudnu naplatu iz člana 38. st. (1) i (2) ovog zakona, isključivo i samo po zahtjevu banke kod koje se vodi glavni račun.
(4) Banka iz stava (2) ovog člana obavezna je na glavni račun doznačiti i iznos dospjelih kamata, koje prema ugovoru o oročenim sredstvima pripadaju imaocu do momenta raskida ugovora, radi izvršenja naloga za prinudnu naplatu u skladu sa ovim zakonom.

(5) Poslovni subjekt u vezi sa st. (2) i (3) ovog člana može, radi izvršenja naloga za prinudnu naplatu, raskinuti ugovor o oročenim sredstvima zaključen s bankom.
(6) Izuzetno, ugovori o namjenski oročenim sredstvima za osiguranje plasmana su izuzeti iz postupanja po nalozima prinudne naplate.

Član 45.
(Rokovi čuvanja)

Pružalac platnih usluga dužan je čuvati naloge za plaćanje i druge dokumente na osnovu kojih su evidentirane promjene na računima za plaćanje, u izvornom obliku ili na drugi prikladan način i u rokovima koji su utvrđeni propisima o arhivskoj djelatnosti, računovodstvu i reviziji i propisima o sprječavanju pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti.

Član 46.
(Odgovornost u postupku prinudne naplate)

(1) Pružaoci platnih usluga i imaoci odgovorni su i snose štetu koja može nastati obavljanjem poslova povezanih sa računom za plaćanje u skladu sa ovim zakonom i propisom o platnim uslugama.
(2) Pružalac platnih usluga je odgovoran i snosi štetu:
a) ako nalog za plaćanje ne izvrši u skladu s propisanim redoslijedom plaćanja,
b) ako pogrešno tereti ili odobri račun kod pružaoca platnih usluga,
c) ako ne postupi u skladu s odredbama čl. 41. do 44. ovog zakona.
(3) Nalogodavac je odgovoran i snosi štetu:
a) ako je nalog za plaćanje, zbog nepostojanja računa navedenog u nalogu, odbijen,
b) ako nalog za plaćanje nije izvršen na dan valute zbog nedostatka sredstava na njegovim računima,
c) ako nalog za plaćanje nije izvršen na dan valute radi podnošenja pružaocu platnih usluga nakon isteka propisanog roka.

POGLAVLJE IV. NAKNADE I UPOREDIVOST NAKNADA

Član 47.
(Informacije o naknadama i pojmovnik)

(1) Pružalac platnih usluga dužan je fizičkom licu dati informacioni dokument o naknadama (u daljem tekstu: informacioni dokument) za najreprezentativnije usluge povezane s računom za plaćanje iz liste iz stava (7) ovog člana u pisanom obliku ili drugom trajnom nosaču podataka, prije sklapanja ugovora o računu za plaćanje sa korisnikom platnih usluga, pravovremeno, kako bi isti imao vremena za donošenje odluke o sklapanju ugovora.
(2) Informacioni dokument mora:
a) imati naziv "Informacioni dokument o naknadama",
b) sadržavati nazive svih usluga iz liste najreprezentativnijih usluga iz stava (7) ovog člana i naknade za one od tih usluga koje pruža, a ako ne pruža pojedinu od tih usluga, naznaku da tu uslugu ne pruža,
c) biti kratak i samostalan dokument, napisan jasno, lako razumljivim riječima te slovima lako čitljive veličine,
d) biti tačan i ne smije biti obmanjujući,
e) biti jednako razumljiv kada je štampan ili fotokopiran u crno-bijeloj verziji, ako je izvorna verzija bila u boji,
f) imati izjavu o tome da sadržava naknade za najreprezentativnije usluge obuhvaćene listom najreprezentativnijih usluga iz stava (7) ovog člana i da su detaljne predugovorne i ugovorne informacije o svim uslugama, uključujući i naknade za usluge koje nisu na toj listi, navedene u drugim dokumentima,
g) biti napisan na jednom od jezika koji su u službenoj upotrebi u Bosni i Hercegovini,

h) sadržavati visinu naknade u konvertibilnim markama, a u drugoj valuti samo ako je tako ugovoreno između pružaoca platnih usluga i fizičkih lica, u skladu s propisima kojima se uređuje devizno poslovanje i plaćanje,
i) biti u formatu i sa strukturom određenom aktom Agencije iz stava (7) ovog člana.

(3) Ako se jedna ili više usluga nudi kao dio paketa usluga povezanih s računom za plaćanje, informacioni dokument mora sadržavati naknadu za cijeli paket, usluge uključene u paket i njihovu količinu, kao i dodatnu naknadu za bilo koju uslugu koja prelazi količinu obuhvaćenu naknadom za paket.

(4) Pružalac platnih usluga dužan je učiniti dostupnim fizičkom licu pojmovnik koji je sastavni dio informacionog dokumenta, a koji mora obuhvatiti barem nazive i definicije usluga iz liste najreprezentativnijih usluga iz stava (7) ovog člana, mora biti napisan jasno i lako razumljivim riječima i slovima lako čitljive veličine, ne smije biti obmanjujući te mora biti na jednom od jezika koji su u službenoj upotrebi u Bosni i Hercegovini.

(5) Informacioni dokument mora u svakom trenutku biti dostupan fizičkom licu, uključujući i fizičko lice koji nije korisnik tog pružaoca platnih usluga i to u elektronskom obliku na internet stranicama pružaoca platnih usluga i prostorijama pružaoca platnih usluga kojima korisnik ima pristup.

(6) Na zahtjev fizičkog lica pružalac platnih usluga dužan je tom fizičkom licu besplatno dati informacije o naknadama u pisanom obliku ili na drugom trajnom nosaču podataka.

(7) Agencija će propisati formu i listu od najmanje 10, a najviše 20 najreprezentativnijih usluga povezanih s računom za plaćanje s nazivima i definicijama usluga koje fizička lica najčešće koriste, koje fizička lica izlažu najvećem ukupnom ili pojedinačnom trošku te koje podliježu naknadi najmanje jednog pružaoca platnih usluga u Federaciji.

(8) Listu najreprezentativnijih usluga iz stava (7) ovog člana Agencija utvrđuje na način da koristi, u mjeri u kojoj je to moguće, terminologiju EU propisa u ovoj oblasti.

(9) Agencija će propisati sadržaj i formu informacionog dokumenta te će najmanje svake dvije godine analizirati i po potrebi ažurirati listu najreprezentativnijih usluga iz stava (7) ovog člana.

Član 48.
(Izvještaj o naknadama)

(1) Ne dovodeći u pitanje odredbe propisa kojima se uređuju platne usluge i zaštita korisnika finansijskih usluga, pružalac platnih usluga dužan je za izvršene usluge povezane s računom za plaćanje najmanje jednom godišnje besplatno staviti na raspolaganje elektronskim putem, odnosno na drugi način učiniti dostupnim imaocu izvještaj o svim obračunatim naknadama i kamatama iz stava (4) ovog člana.

(2) Imalac, pri ugovaranju načina davanja izvještaja o naknadama iz stava (1) ovog člana, ima pravo na izbor načina na koji će primati taj izvještaj, uključujući i prijem izvještaja elektronskim putem.

(3) Nezavisno od ugovorenog načina davanja izvještaja, pružalac platnih usluga dužan je imaocu, na njegov zahtjev, dostaviti izvještaj o naknadama u pisanom obliku.

(4) Izvještaj o naknadama, reguliranim ugovorom iz člana 6. stav (1) ovog zakona može biti izrađen kao samostalni dokument ili kao prilog izvoda računa za plaćanje i mora sadržavati najmanje sljedeće informacije:

a) naknadu obračunatu za svaku uslugu i informaciju o tome koliko je puta ta usluga korištena u toku odnosnog perioda, a ako je više usluga obuhvaćeno paketom, naknadu koja je obračunata za cijeli paket, informaciju o tome koliko je puta naknada za paket obračunata u odnosnom periodu te dodatnu naknadu koja je obračunata za bilo koju uslugu koja prelazi količinu obuhvaćenu naknadom za paket,
b) ukupne iznose svih naknada obračunatih u toku odnosnog perioda za svaku uslugu, za svaki pruženi paket usluga i za usluge koje prelaze količinu obuhvaćenu naknadom za paket,

c) kamatnu stopu na ugovoreno prekoračenje ako se primjenjuje na račun za plaćanje te ukupni iznos zaračunatih kamata na ugovoreno prekoračenje u odnosnom periodu,
d) pasivnu kamatnu stopu koja se primjenjuje na račun za plaćanje te ukupni iznos kamata koje je imalac ostvario u odnosnom periodu,
e) ukupni iznos svih obračunatih naknada za sve usluge povezane sa računom za plaćanje pružene u toku odnosnog perioda.

(5) Izvještaj o naknadama mora:
a) imati naziv "Izvještaj o naknadama",
b) biti napisan jasno, lako razumljivim riječima te slovima lako čitljive veličine,
c) biti tačan i ne smije biti obmanjujući,
d) biti napisan na jednom od jezika koji su u službenoj upotrebi u Bosni i Hercegovini,
e) sadržavati naknade u konvertibilnim markama, a u drugoj valuti samo ako je to ugovoreno između pružaoca platnih usluga i imaoca u skladu s propisima kojima se uređuje devizno poslovanje i plaćanje,
f) biti u formatu određenom aktom Agencija iz stava (6) ovog člana.

(6) Agencija propisuje oblik i sadržaj izvještaja o naknadama.

Član 49.
(Informacije za korisnike platnih usluga)

(1) Pružalac platnih usluga dužan je u svojim predugovornim i promotivnim informacijama namijenjenim korisniku platnih usluga, kao i u ugovoru koji sklapa s imaocem koristiti pojmove iz liste najreprezentativnijih usluga iz člana 47. stav (7) ovog zakona.

(2) U informacijama iz stava (1) ovog člana pružalac platnih usluga za označavanje svojih usluga može, uz pojmove iz liste najreprezentativnijih usluga iz člana 47. stav (7) ovog zakona, koristiti i svoje nazive.

(3) Pružalac platnih usluga može u informacionom dokumentu iz člana 47. ovog zakona i izvještaju o naknadama iz člana 48. ovog zakona, uz pojmove iz liste najreprezentativnijih usluga iz člana 47. stav (7) ovog zakona, koristiti i svoje nazive usluga pod uslovom da te nazive koristi kao sekundarne oznake za usluge iz te liste i da korisnik može prepoznati usluge definisane u toj listi.

Član 50.
(Uporedni prikaz naknada)

(1) Agencija na svojoj internet stranici objavljuje uporedni prikaz naknada koje pružaoci platnih usluga naplaćuju imaocima za usluge navedene u listi najreprezentativnijih usluga iz člana 47. stav (7) ovog zakona.

(2) Objava uporednog prikaza naknada iz stava (1) ovog člana sadrži:
a) jasne i objektivne kriterije na osnovu kojih se provodi upoređivanje naknada,
b) ažurne informacije napisane jasno, lako razumljivim riječima, korištenjem pojmova iz liste najreprezentativnijih usluga iz člana 47. stav (7) ovog zakona te oznaku vremena posljednjeg ažuriranja,
c) jasan pregled naknada koje naplaćuju pružaoci platnih usluga koji posluju na teritoriji Federacije,
d) uputstvo za postupanje imaocima u slučaju da primijete netačne informacije u objavi uporednog prikaza naknada.

(3) Pružalac platnih usluga dužan je na svojoj internet stranici osigurati poveznicu s internet stranicom iz stava (1) ovog člana.

(4) Agencija će propisati podatke koje su joj pružaoci platnih usluga dužni dostaviti za potrebe objave uporednog prikaza naknada iz stava (1) ovog člana te način i rokove za dostavu tih podataka, kao i postupak za prijavljivanje Agenciji netačnih informacija o objavljenim naknadama.

Član 51.
(Primjena odredbi)

Odredbe čl. 47. do 50. ovog zakona ne isključuju obavezu pružaoca platnih usluga da pruži informacije koje je dužan pružiti u skladu sa odredbama propisa o platnim uslugama i propisa o zaštiti korisnika finansijskih usluga.

Član 52.
(Naknada za pružanje platnih usluga)

(1) Pružaoci platnih usluga mogu naplatiti naknadu za pružanje platnih usluga, osim usluga koje su ovim i drugim zakonima označene kao besplatne.
(2) Naknada iz stava (1) ovog člana mora biti ugovorena, primjerena i u skladu sa stvarnim troškovima pružalaca platnih usluga.
(3) Međubankarska naknada kod transakcije debitnom karticom ne može biti viša od 0,2% vrijednosti izvršene transakcije, a međubankarska naknada kod transakcije kreditnom karticom ne može biti viša od 0,3% vrijednosti izvršene transakcije.
(4) Pružalac platnih usluga ne može naplatiti niti ponuditi međubankarsku naknadu suprotno stavu (3) ovog člana.
(5) Odredbe stava (3) ovog člana ne primjenjuju se na:
a) platne transakcije na osnovu platnih kartica koje se odnose na isplatu gotovog novca na bankomatima ili na šalterima pružalaca platnih usluga ili na prodajnim mjestima kod primalaca plaćanja,
b) platne transakcije na osnovu poslovnih kartica.
(6) Poslovna kartica iz stava (5) tačka b) ovog člana znači svaki platni instrument izdat na osnovu kartica poslovnim subjektima čije se korištenje ograničava na poslovne troškove, pri čemu plaćanja izvršena takvim karticama terete direktno tekući račun poslovnih subjekata.
(7) Pružalac platnih usluga dužan je, u poslovnim jedinicama i na svojoj internet stranici, objaviti cjenovnik po kojem naplaćuje naknade za pružanje platnih usluga i dostaviti elektronskim putem Agenciji u roku od tri radna dana od dana početka primjene tarife, te na svojoj internet stranici osigurati poveznicu s internet stranicom iz stava (8) ovog člana.
(8) Agencija na svojoj internet stranici objavljuje uporedni prikaz naknada koje pružaoci platnih usluga naplaćuju poslovnim subjektima za platne usluge.
(9) Objava uporednog prikaza naknada iz stava (8) ovog člana sadrži:
a) jasne i objektivne kriterije na osnovu kojih se provodi upoređivanje naknada,
b) ažurne informacije napisane jasno, lako razumljivim riječima, te oznaku vremena posljednjeg ažuriranja,
c) potpuni pregled tržišta ili njegovog znatnog dijela s jasnom naznakom, prije prikaza samog upoređivanja naknada, da objava uporednog prikaza naknada nije potpuni pregled tržišta,
d) uputstvo o načinu prijave netačnih informacija u objavi uporednog prikaza naknada.
(10) Agencija propisuje sadržaj, rokove i način dostavljanja podataka iz st. (3) i (7) ovog člana.

POGLAVLJE V. IZVJEŠTAVANJE

Član 53.
(Izvještaj o stanju i promjenama po računu)

(1) Pružaoci platnih usluga su obavezni staviti na raspolaganje imaocima izvještaje o svim promjenama i stanju računa u skladu sa načinom i uslovima propisanim ugovorom o otvaranju i vođenju računa.
(2) Ako rok za dostavu izvještaja nije ugovoren, pružaoci platnih usluga dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje imaocima izvještaje o stanju i promjenama po računima s

podacima o izvršenim plaćanjima, najkasnije idući radni dan od dana nastanka promjene na računu.
(3) Podaci o promjenama i stanju na računima imaoca predstavljaju poslovnu tajnu, kao i drugi podaci za koje je ovim i drugim zakonom utvrđeno da su tajni.

Član 54.
(Ograničenja)

(1) Pružaocima platnih usluga je zabranjeno da učesnicima naplaćuju pružene informacije iz člana 6. stav (3) i člana 7. stav (3) ovog zakona.
(2) Pružaocima platnih usluga i imaocima je dozvoljeno da se dogovore o troškovima za dodatno ili češće dostavljanje informacija ili njihov prijenos putem kanala komunikacije u skladu sa propisom o zaštiti korisnika finansijskih usluga.
(3) Troškovi pružalaca platnih usluga za informacije iz stava (2) ovog člana moraju biti primjereni i u skladu sa stvarnim troškovima pružalaca platnih usluga.

Član 55.
(Sprječavanje pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti)

Pružaoci platnih usluga i imaoci su dužni u vezi sa poslovima povezanim sa računima za plaćanje postupati u skladu sa propisom o sprječavanju pranja novca, finansiranja terorističkih aktivnosti i finansiranja širenja oružja za masovno uništenje.

POGLAVLJE VI. NADZOR

Član 56.
(Nadzor)

(1) Nadzor nad obavljanjem poslova povezanim sa računima za plaćanje pružalaca platnih usluga vrši Agencija i drugi kontrolni organi u skladu sa odredbama ovog zakona, propisa o platnim uslugama i posebnih propisa kojima se uređuje poslovanje i nadležnost kontrolnih organa i pružalaca platnih usluga.
(2) U okviru svoje nadležnosti, Agencija i kontrolni organi sarađuju u vršenju nadzora obavljanja poslova povezanih sa računima za plaćanje i u primjeni ovog zakona i drugih propisa.

Član 57.
(Mjere)

U provođenju nadzora i primjeni ovog zakona, Agencija u skladu sa ovim zakonom i propisima kojima se uređuje poslovanje pružalaca platnih usluga:

a) zahtijeva od pružalaca platnih usluga da pruže sve informacije potrebne za praćenje usklađenosti obavljanja poslova povezanih sa računima za plaćanje s ovim zakonom i drugim propisima,
b) obavlja direktan nadzor pružalaca platnih usluga i njihovih organizacionih dijelova,
c) daje preporuke i smjernice i po potrebi obavezujuće naloge,
d) poduzima mjere i pokreće postupke protiv pružalaca platnih usluga u slučaju nepridržavanja odredbi ovog zakona,
e) privremeno obustavi ili oduzme pružaocu platnih usluga dozvolu za obavljanje platnih usluga ako ne obavlja poslovanje u skladu sa ovim zakonom, propisima o platnim uslugama i propisima Agencije.

Član 58.
(Saradnja i oblici saradnje)

(1) Agencija u svom radu sarađuje i razmjenjuje neophodne informacije sa nadležnim sudovima, tužilaštvima ili licima koja rade po njihovim nalozima, na osnovu odluke ili zahtjeva nadležnog suda, odnosno tužilaštva, ukoliko su takvi podaci potrebni za postupke koje provode u okviru svojih nadležnosti, a u skladu sa propisima koji uređuju njihov rad.

(2) Dostavljanje informacija i obavještenja iz stava (1) ovog člana ne smatra se povredom tajnosti podataka.
(3) Nadležni organ dužan je informacije i obavještenja, koje primi u skladu sa stavom (1) ovog člana, čuvati kao povjerljive i može ih koristiti samo u svrhu za koju su mu dostavljeni i učiniti dostupnim trećim licima samo uz saglasnost nadležnog organa koji ih je dostavio.
(4) Agencija može zaključiti sporazum sa jednim ili više nadležnih tijela država članica ili drugih država radi obavljanja nadzora nad poslovanjem izdavalaca i uspostavljati druge oblike saradnje.
(5) Dostavljanje informacija i obavještenja kroz oblike saradnje iz stava (4) ovog člana ne smatra se povredom tajnosti podataka.

POGLAVLJE VII. KAZNENE ODREDBE

Član 59.
(Prekršaji banaka)

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000 KM do 40.000 KM kaznit će se za prekršaj banka ako:
a) ne otvori tekući račun u skladu sa članom 7. st. (1), (2) i (3) ovog zakona,
b) postupi suprotno odredbi člana 7. stav (8) ovog zakona,
c) na zahtjev fizičkog lica iz člana 9. stav (2) ovog zakona ne omogući otvaranje i korištenje osnovnog računa i/ili ne postupi u skladu sa članom 9. st. (5) do (11) ovog zakona,
d) međusobno ne sarađuje u postupku provjere da li fizičko lice ima otvoren račun kod druge banke u skladu sa članom 9. st. (6) i (12) ovog zakona,
e) naknade u vezi sa osnovnim računom naplaćuje više nego što je propisano ili ne pruža usluge u skladu sa članom 10. ovog zakona,
f) raskine ugovor o osnovnom računu suprotno članu 11. ovog zakona,
g) poslovnom subjektu otvori račune i vodi evidenciju suprotno članu 22. ovog zakona,
h) poslovnom subjektu, čiji su računi blokirani, izvrši plaćanja i otvara tekuće račune suprotno članu 23. stav (5) i članu 38. stav (4) ovog zakona,
i) poslovnom subjektu otvori glavni račun suprotno članu 24. stav (1) ovog zakona,
j) imaocu zatvori račune suprotno čl. 25. i 26. ovog zakona,
k) ne dostavlja podatke u Registar sefova fizičkih lica i Registar sefova poslovnih subjekata u skladu sa članom 32. stav (3) ovog zakona,
l) ne daje naloge za plaćanje s računa poslovnih subjekata propisane članom 38. stav (1) tačka c) ovog zakona,
m) ne izvrši naloge za prinudnu naplatu u skladu sa članom 38. stav (5), članom 39. stav (1) i članom 40. ovog zakona,
n) izvrši naloge za plaćanje, a koji se ne odnose na prinudnu naplatu, suprotno članu 39. stav (5) ovog zakona,
o) ne postupi u skladu s članom 41. i članom 42. st. (2) do (5) ovog zakona,
p) sa blokiranih računa izvrši prijenos sredstava, koja su izuzeta od izvršenja, u skladu sa članom 42. stav (4) ovog zakona,
r) ne izvrši naloge za prinudnu naplatu u skladu sa članom 43. ovog zakona,
s) ne razroči oročena sredstva poslovnog subjekta u skladu sa članom 44. st. (2) do (4) ovog zakona,
t) naplati ili ponudi međubankarsku naknadu suprotno članu 52. st. (3) i (4) ovog zakona.

(2) Za prekršaje iz stava (1) ovog člana kaznit će se i odgovorno lice u banci novčanom kaznom u iznosu od 1.500 KM do 3.000 KM.
(3) Novčanom kaznom od 10.000 KM do 20.000 KM za prekršaj kaznit će se banka ako:
a) izmijeni odredbe ugovora suprotno članu 7. stav (4) ovog zakona,

b) povjerioca, na njegov zahtjev, ne obavijesti o redoslijedu naplate njegovog potraživanja u skladu sa članom 39. stav (4) ovog zakona,
c) imaocu - fizičkom licu ne da informacioni dokument o naknadama u skladu s članom 47. stav (1) ovog zakona,
d) informacioni dokument o naknadama ne sastavi u skladu s članom 47. st. (2) i (3) ovog zakona,
e) imaocu - fizičkom licu ne učini dostupnim informacioni dokument o naknadama u skladu s članom 47. stav (6) ovog zakona,
f) na zahtjev imaoca - fizičkog lica ne da korisniku informacioni dokument o naknadama i pojmovnik besplatno u pisanom obliku ili drugom trajnom nosaču podataka u skladu s članom 47. stav (7) ovog zakona.

(4) Za prekršaje iz stava (3) ovog člana kaznit će se i odgovorno lice u banci novčanom kaznom u iznosu od 1.000 KM do 2.000 KM.

Član 60.
(Prekršaji pružalaca platnih usluga)

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000 KM do 20.000 KM kaznit će se za prekršaj pružalac platnih usluga ako:

a) prije zaključenja ugovora ne informira imaoca o svim bitnim uslovima korištenja usluge u skladu sa članom 6. stav (3) ovog zakona,
b) otvori račune suprotno članu 6. stav (8) ovog zakona,
c) postupi suprotno članu 7. stav (7) ovog zakona,
d) odbije pružiti uslugu prebacivanja računa za plaćanje u istoj valuti fizičkom licu koje otvori ili ima račun za plaćanje kod banke koja se nalazi na teritoriji Federacije suprotno članu 12. ovog zakona,
e) kao pružalac platnih usluga - prenosilac, ne prenese pružaocu platnih usluga - primaocu informacije i novčana sredstva u skladu sa članom 13. stav (2) ovog zakona,
f) kao pružalac platnih usluga - primalac, ne započne sa poduzimanjem radnji koje se odnose na prebacivanje računa za plaćanje po prijemu ovlaštenja fizičkog lica za prebacivanje računa za plaćanje u skladu sa članom 14. stav (1) ovog zakona,
g) kao pružalac platnih usluga - primalac, u roku od dva radna dana od dana prijema ovlaštenja, ne podnese zahtjev pružaocu platnih usluga - prenosiocu da u skladu sa tim ovlaštenjem izvrši radnje u skladu sa članom 15. ovog zakona,
h) kao pružalac platnih usluga - prenosilac, po prijemu zahtjeva u skladu sa članom 15. ovog zakona od pružaoca platnih usluga - primaoca, ne izvrši radnje u skladu sa članom 16. stav (1) ovog zakona,
i) kao pružalac platnih usluga - prenosilac blokira platni instrument prije dana utvrđenog u ovlaštenju fizičkog lica suprotno članu 16. stav (2) ovog zakona,
j) kao pružalac platnih usluga - primalac, u roku od pet radnih dana od dana prijema informacija zatraženih od pružaoca platnih usluga - prenosioca, a u skladu sa ovlaštenjem fizičkog lica, ne izvrši radnje u skladu sa članom 17. ovog zakona,
k) bez naknade ne osigura fizičkom licu pristup svim raspoloživim podacima o postojećim trajnim nalozima i direktnim zaduženjima koje fizičko lice ima kod pružalaca platnih usluga u skladu sa članom 18. stav (1) ovog zakona,
l) kao pružalac platnih usluga - prenosilac, naplati naknadu fizičkom licu ili pružaocu platnih usluga - primaocu za davanje podataka koje od njega, u skladu sa članom 15. ovog zakona, zatraži pružalac platnih usluga - primalac suprotno članu 18. stav (2) ovog zakona,
m) naplati fizičkom licu naknade suprotno članu 18. stav (4) ovog zakona,
n) bez odlaganja, ne nadoknadi fizičkom licu imovinsku štetu, uključujući i naknade i kamate, koju je fizičko lice pretrpjelo zbog toga što pružalac platnih usluga nije u cijelosti ili djelimično ispunio svoje obaveze iz čl. 15., 16. i 17. ovog zakona u skladu sa članom 19. stav (1) ovog zakona,
o) fizičkom licu ne učini dostupnim informacije o usluzi prebacivanja računa za plaćanje u skladu sa članom 20. ovog zakona,

p) ne dostavi podatke u Registar, odnosno Jedinstveni registar, u skladu s čl. 28. i 30. ovog zakona,
r) pri prikupljanju i obradi podataka o fizičkim licima ne postupa u skladu s članom 28. stav (5) ovog zakona,
s) podatke iz Jedinstvenog registra koristi suprotno članu 29. stav (4) ovog zakona,
t) ne postupa u skladu sa članom 30. stav (4) ovog zakona,
u) postupi suprotno članu 41. st. (2) i (3) ovog zakona,
v) ne čuva dokumentaciju i podatke u skladu sa članom 45. ovog zakona,
z) imaocu ne da ili ne učini dostupnim najmanje jednom godišnje i besplatno izvještaj o naknadama u skladu s članom 48. stav (1) ovog zakona,
aa) na zahtjev imaoca ne dostavi korisniku izvještaj o naknadama u pisanom obliku u skladu s članom 48. stav (3) ovog zakona,
bb) izvještaj o naknadama nije sastavljen u skladu s članom 48. st. (4) i (5) ovog zakona,
cc) na svojoj internet stranici ne osigura poveznicu s internet stranicom Agencije u skladu s članom 50. stav (3) ovog zakona,
dd) kao pružalac platnih usluga naplati naknade suprotno članu 52. stav (2) ovog zakona,
ee) u poslovnim jedinicama i na svojoj internet stranici ne objavi cjenovnik po kojem naplaćuje naknade za pružanje platnih usluga i ne dostavi elektronskim putem Agenciji u roku od tri radna dana od dana početka primjene tarife, te ne osigura poveznicu na svojoj internet stranici s internet stranicom Agencije u skladu sa članom 52. stav (7) ovog zakona,
ff) imaoca ne izvještava u skladu sa članom 53. ovog zakona i postupa suprotno članu 54. ovog zakona,
gg) ne postupi u skladu sa članom 66. ovog zakona.

(2) Za prekršaje iz stava (1) ovog člana kaznit će se i odgovorno lice u pružaocu platne usluge novčanom kaznom u iznosu od 1.000 KM do 2.000 KM.

Član 61.
(Prekršaji FIA-e)

(1) Novčanom kaznom od 5.000 KM do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj FIA ako:
a) ne uspostavi i ne vodi Registar u skladu s članom 27. stav (1) ovog zakona,
b) ne uspostavi i vodi Jedinstveni registar u skladu sa članom 29. stav (2) ovog zakona,
c) postupa i dostavlja podatke iz Registra suprotno članu 27. st. (2) i (3) ovog zakona,
d) postupa i dostavlja podatke iz Jedinstvenog registra suprotno članu 29. stav (6) ovog zakona,
e) ne postupa u skladu s članom 31. stav (1) ovog zakona,
f) ne uspostavi i ne vodi Registar sefova fizičkih lica i Registar sefova poslovnih subjekata u skladu sa čl. 32., 33. i 34. ovog zakona,
g) postupa i dostavlja podatke iz Registra sefova fizičkih lica suprotno članu 35. stav (2) ovog zakona.

(2) Za prekršaj iz stava (1) ovog člana kaznit će se odgovorno lice u FIA-i novčanom kaznom od 1.500 KM do 3.000 KM.

(3) Novčanom kaznom od 500 KM do 1.500 KM, kaznit će se zaposleno lice u FIA ako ne postupi u skladu s članom 31. st. (2) i (3) ovog zakona.

Član 62.
(Prekršaji poslovnih subjekata)

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000 KM do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj poslovni subjekt ako:
a) ne otvori račune za plaćanja i novčana sredstva ne drži na računima u skladu sa članom 21. stav (1) ovog zakona,

b) ne odredi glavni račun u skladu sa članom 23. stav (4) ovog zakona i ne postupi u skladu sa članom 24. ovog zakona,
c) otvori račune suprotno članu 25. stav (5) ovog zakona,
d) vrši plaćanje u gotovom novcu suprotno članu 36. st. (4) i (6) ovog zakona,
e) vrši obračunsko plaćanje suprotno članu 36. stav (7) ovog zakona,
f) vrši plaćanja suprotno članu 38. stav (4) ovog zakona.

(2) Za prekršaje iz stava (1) ovog člana kaznit će se odgovorno lice poslovnog subjekta novčanom kaznom u iznosu od 1.000 KM do 1.500 KM.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 2.500 KM do 5.000 KM kaznit će se za prekršaj poslovni subjekt ako:
a) ne otvori račune u skladu sa čl. 21. i 22. ovog zakona,
b) ne obavijesti ovlaštenu organizaciju o promjeni podataka koji se vode u evidenciji računa ovlaštene organizacije u skladu sa članom 22. stav (4) ovog zakona.

(4) Za prekršaje iz stava (3) ovog člana kaznit će se odgovorno lice poslovnog subjekta novčanom kaznom u iznosu od 1.000 KM do 1.500 KM.

Član 63.
(Prekršaji drugih subjekata)

(1) Novčanom kaznom od 1.500 KM do 3.000 KM kaznit će se fizičko lice ako otvori račune suprotno članu 25. stav (5) ovog zakona.

(2) Novčanom kaznom od 5.000 KM do 10.000 KM kaznit će se subjekt iz člana 27. stav (3) ovog zakona, ako podatke dobivene iz Registra koristi suprotno članu 27. stav (5) ovog zakona.

(3) Za prekršaj iz stava (1) ovog člana kaznit će se odgovorno lice u subjektu, kao i lice iz člana 27. stav (6) ovog zakona novčanom kaznom od 1.500 KM do 3.000 KM.

Član 64.
(Prekršajni postupak)

(1) Agencija ili drugi kontrolni organi u postupku kontrole izdaju prekršajne naloge ili podnose zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka u slučajevima predviđenim ovim zakonom, u skladu sa propisima kojima se uređuje prekršajni postupak.

(2) Prekršajni postupak protiv poslovnog subjekta, osim organa iz stava (1) ovog člana, može pokrenuti i pružalac platnih usluga u slučaju da u postupku obavljanja usluga povezanih sa računom za plaćanje utvrdi prekršaj.

POGLAVLJE VIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 65.
(Prijelazne odredbe)

Pružaoci platnih usluga dužni su obavljanje poslova vezanih za račune za plaćanje uskladiti sa odredbama ovog zakona, najkasnije u roku od pet mjeseci od dana njegovog stupanja na snagu.

Član 66.
(Donošenje podzakonskih akata)

(1) Vlada će, u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, donijeti propise iz člana 10. stav (5) i člana 36. stav (8) ovog zakona.

(2) Ministar će, u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, donijeti propise iz člana 6. stav (9), člana 7. stav (9), člana 22. stav (5) i člana 41. stav (6) ovog zakona.

(3) Do donošenja podzakonskih akata iz st. (1) i (2) ovog člana, primjenjivat će se podzakonski propisi koji su važili do dana stupanja na snagu ovog zakona, ako nisu u suprotnosti s ovim zakonom.

Član 67.
(Obaveze Agencije i FIA)

(1) Agencija će donijeti akte iz člana 47. stav (7), člana 48. stav (6), člana 50. stav (4), člana 52. stav (10) ovog zakona u roku od 120 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.
(2) FIA će donijeti akte iz člana 27. stav (9), člana 28. stav (6), člana 30. stav (5) i člana 35. stav (4) u roku od 120 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.
(3) Banke su dužne FIA-i dostaviti podatke o sefovima fizičkih lica i sefovima poslovnih subjekata, otvorenim prije donošenja ovog zakona, najkasnije u roku od 90 dana od dana donošenja podzakonskog akta iz člana 35. stav (4) ovog zakona.
(4) Do donošenja akata iz st. (1) i (2) ovog člana, primjenjivat će se propisi koji su važili do dana stupanja na snagu ovog zakona, ako nisu u suprotnosti s ovim zakonom.

Član 68.
(Prestanak važenja propisa)

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o unutrašnjem platnom prometu ("Službene novine Federacije BiH", br. 48/15, 79/15 i 4/21).

Član 69.
(Stupanje na snagu)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".